

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE

EVROPSKE UNIJE (prvi senat)

z dne 6. oktobra 2015*

„Javni uslužbenci — Akreditirani parlamentarni pomočniki — Člen 266 PDEU — Ukrepi za izvršitev ničnostne sodbe Sodišča za uslužbence — Razglasitev ničnosti odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi — Razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovske predpise — Obseg obveznosti pomoči pri vsaj nekaj dokazih o nadlegovanju — Obveznost OPSP, da izvede upravno preiskavo — Možnost uradnika ali uslužbenca, da začne nacionalni sodni postopek — Posvetovalni odbor za obravnavo pritožb zaradi nadlegovanja med akreditiranimi parlamentarnimi pomočniki in poslanci Parlamenta ter njegovo preprečevanje na delovnem mestu — Vloga in pristojnosti — Premoženjska in nepremoženjska škoda“

V zadevi F-132/14,

zaradi tožbe, vložene na podlagi člena 270 PDEU, ki se za Pogodbo ESAE uporablja v skladu z njenim členom 106a,

CH, nekdanja akreditirana parlamentarna pomočnica v Evropskem parlamentu, stanujoča v Bruslju (Belgija), ki jo zastopajo L. Levi, C. Bernard-Glanz in A. Tymen, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopata E. Taneva in M. Dean, agentki,

tožena stranka,

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE

(prvi senat),

v sestavi R. Barents, predsednik, E. Perillo in J. Svingens (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: W. Hakenberg,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega s privolitvijo strank, da o zadevi odloči brez obravnave na podlagi člena 59(2) Poslovnika,

* Jezik postopka: francoščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 CH je 17. novembra 2014 v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložila to tožbo, s katero predlaga:
 - razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta z dne 3. marca 2014 v delu, v katerem je ta institucija v okviru ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe z dne 12. decembra 2013, CH/Parlament (F-129/12, EU:F:2013:203, v nadaljevanju: sodba CH), v smislu člena 266 PDEU zavrnila začetek upravne preiskave za ugotovitev resničnosti dejstev, podanih proti članu Parlamenta, kot jih je razkrila v prošnji za pomoč, podani 22. decembra 2011;
 - razglasitev ničnosti odločbe Parlamenta z dne 2. aprila 2014 v delu, v katerem ji je ta s to odločbo zavrnil plačilo zneska 5 686 EUR, ki ustreza razliki v osebnih prejemkih, do katere je tožeča stranka po svojem mnenju upravičena v okviru ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe CH v smislu člena 266 PDEU;
 - razglasitev ničnosti odločbe Parlamenta z dne 4. avgusta 2014, s katero je Parlament zavrnil pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila zoper zgoraj navedeni odločbi z dne 3. marca in 2. aprila 2014;
 - nalozitev Parlamentu, da tožeči stranki plača zneska v višini 144.000 EUR oziroma 60.000 EUR za povrnitev premoženjske oziroma nepremoženjske škode.

Pravni okvir

1. Pogodba o delovanju Evropske unije

- 2 V skladu s členom 266 PDEU „[i]nstitucija, organ, urad ali agencija, katere akt je bil razglašen za ničnega [s strani sodišča Unije] ali ki je z opustitvijo ukrepanja kršila Pogodbi, mora sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev [ničnostne] sodbe“. Ta določba podrobneje določa, da „[t]a obveznost ne vpliva na obveznosti, ki lahko izhajajo iz uporabe drugega odstavka člena 340 [PDEU]“, ki določa, da „[v] primeru nepogodbene odgovornosti pa Unija v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti“.

2. Kadrovske predpisi za uradnike Evropske unije

- 3 Člen 12a(3) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije v različici, ki se uporablja za spor (v nadaljevanju: Kadrovske predpisi), določa:

„Psihično nasilje [nadlegovanje]; pomeni vsako neprimerno ravnanje, ki traja, se ponavlja ali je sistematično in vključuje fizično vedenje, govorjen ali pisan jezik, geste ali druga dejanja, ki so namerna in lahko razvrednotijo osebnost, dostojanstvo ali fizično ali psihološko integriteto katere koli osebe.“

4 Člen 24 Kadrovskih predpisov določa:

„Unija pomaga vsakemu uradniku, zlasti pri sodnih postopkih proti kateri koli osebi, ki njemu ali članu njegove družine grozi, ga žali ali kleveta ali klevete širi, ali ob kakršnem koli napadu nanj ali njegovo lastnino oziroma člana njegove družine ali njegovo lastnino, če je tak napad posledica njegovega položaja ali njegovih nalog.

Uradniku solidarno povrnejo tako nastalo škodo, kolikor je ni povzročil namerno ali iz hude malomarnosti in mu nadomestila ni uspelo dobiti od osebe, ki je povzročila škodo.“

3. *Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije*

5 Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (v nadaljevanju: PZDU) v različici, ki se uporablja za spor, se v skladu s členom 1 uporabljajo „za uslužbence, ki z Unijo sklenejo pogodbo o zaposlitvi“, in, natančneje, za uslužbence, ki imajo status akreditiranega parlamentarnega pomočnika (v nadaljevanju: APP). V zvezi s tem člen 5a PZDU določa:

„Za namene [PZDU] ‚[APP]‘ pomeni osebo, ki jo izbere eden ali več poslancev in jo neposredno zaposli [P]arlament za neposredno pomoč enemu ali več poslancem, pri opravljanju njihove funkcije poslancev [P]arlamenta v prostorih [P]arlamenta v enem izmed njegovih treh krajev dela, po navodilih in pod vodstvom poslancev, ter v odnosu vzajemnega zaupanja, v skladu s pravico izbire, kot je določena v členu 21 Sklepa [P]arlamenta 2005/684/ES, Euratom z dne 28. septembra 2005 o sprejetju statuta poslancev [P]arlamenta [(UL L 262, str. 1)].“

6 PZDU vsebujejo naslov VII, naslovljen „Parlamentarni pomočniki“, ki se nanaša na APP in je sestavljen iz členov od 125 do 139 ter za katerega v skladu s členom 125(1) „[P]arlament [...] z internim sklepom sprejme izvedbene ukrepe“.

7 Člen 127 PZDU določa:

„Smiselno se uporabljajo členi 11 do 26a Kadrovskih predpisov. Ob doslednem upoštevanju zlasti posebne narave funkcij in nalog [APP] in vzajemnega zaupanja, ki mora biti značilno za njihov službeni odnos s poslancem ali poslanci [P]arlamenta, ki jim pomočniki pomagajo, izvedbeni ukrepi v zvezi s tem področjem, sprejeti skladno s členom 125(1) [PZDU], upoštevajo posebno naravo službenega odnosa med poslancem in [APP].“

8 Člen 128(2), prvi stavek, PZDU določa, da „[p]oslanec(-ci) [P]arlamenta izbere(-jo) [APP], ki mu (jim) bo pomagal“.

9 V skladu s členom 13(1) sklepa predsedstva Parlamenta z dne 14. aprila 2014, sprejetega na podlagi člena 125(1) PZDU, ki je v tej točki enak členu 13(1) prejšnjega spremenjenega sklepa predsedstva Parlamenta z dne 9. marca 2009, Parlament zaposli APP na izrecno zahtevo poslanca ali poslancev te institucije, ki mu bo oziroma ki jim bo APP pomagal.

4. *Notranja pravila za posvetovalni odbor o nadlegovanju in njegovem preprečevanju na delovnem mestu*

10 Parlament je 21. februarja 2006 sprejel nova „[notranja pravila za posvetovalni odbor o nadlegovanju in njegovem preprečevanju na delovnem mestu]“ zaradi izvajanja člena 12a Kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: notranja pravila glede nadlegovanja). Iz člena 9 notranjih pravil izhaja, da lahko vsak član osebja te institucije, ki se spopada s težavo, ki bi lahko pomenila nadlegovanje, ali misli, da taka težava obstaja v njegovem delovnem okolju, postavi vprašanje posvetovalnemu odboru za nadlegovanje in njegovo preprečevanje na delovnem mestu (v nadaljevanju: splošni posvetovalni odbor), ki ga

sestavlja šest članov, ki jih imenuje generalni sekretar Parlamenta, od katerih dva določi odbor uslužbencev in enega zdravstvena služba institucije. Člen 11 notranjih pravil glede nadlegovanja določa, da mora splošni posvetovalni odbor člana osebja, ki meni, da je žrtev nadlegovanja, sprejeti v desetih delovnih dneh od dneva, ko ta oseba za to zaprosi. V skladu s členi od 12 do 14 notranjih pravil glede nadlegovanja lahko splošni posvetovalni odbor, če meni, da je to zaželeno, za vodstveno osebo pripravi priporočila za rešitev težave; za zagotovitev spremljanja zadeve mora ostati v stiku z zadevnim članom osebja in, če je to potrebno, z njegovimi nadrejenimi; nazadnje, če težava ostaja, navedeni odbor generalnemu sekretarju Parlamenta pošlje zaupno poročilo, v katerem predlaga ukrep ali ukrepe, ki jih je treba sprejeti, in lahko, če je to primerno, zahteva navodila, da opravi podrobno preiskavo.

- 11 Glede na poseben položaj APP, kot je poudarjen v sodbi CH, je predsedstvo Parlamenta 14. aprila 2014 sprejelo notranja pravila za ustanovitev posvetovalnega odbora za nadlegovanje in njegovo preprečevanje na delovnem mestu, pristojnega za spore med APP in poslanci Parlamenta (v nadaljevanju: notranja pravila APP glede nadlegovanju). Posvetovalni odbor za nadlegovanje in njegovo preprečevanje na delovnem mestu, pristojen za spore med APP in poslanci Parlamenta (v nadaljevanju: posebni posvetovalni odbor APP) sestavlja pet članov, ki jih imenuje predsednik Parlamenta: trije kvestorji institucije, pri čemer je pet kvestorjev Parlamenta, združenih v kolegij, poslancev Parlamenta, ki jih poslanci med seboj izberejo za upravljanje administrativnih in finančnih nalog, ki se neposredno nanašajo na poslance; en član, ki ga imenuje odbor APP iz člena 126(2), drugi pododstavek, PZDU, medtem ko zadnji, predsednik splošnega posvetovalnega odbora, zastopa upravo Parlamenta. Glavna naloga posebnega posvetovalnega odbora APP, ki mu predseduje eden izmed kvestorjev, je „preprečevati in/ali ustaviti vsakršno nadlegovanje APP“ ter „opravljati nalogo mediacije in obveščanja“.
- 12 V zvezi s tem mora posebni posvetovalni odbor APP v skladu s členom 10 notranjih pravil APP glede nadlegovanja po zaslišanju zadevnih oseb, to je domnevne žrtve in nadlegovalca, kolegiju kvestorjev posredovati zaupno poročilo. To zaupno poročilo mora vsebovati opis obtožb, podrobnosti postopka, sklepne ugotovitve posebnega posvetovalnega odbora APP in predloge v zvezi z nadaljnjimi ukrepi, pri čemer se kolegij kvestorjev po potrebi zaprosi, naj posebnemu posvetovalnemu odboru APP naloži izvedbo izčrpane preiskave. Člen 11 notranjih pravil APP glede nadlegovanja določa, da „[posebni posvetovalni o]dbor [APP], če mu je naložena izvedba take preiskave, kvestorjem posreduje sklepne ugotovitve in morebitna priporočila“, medtem ko člen 12 teh notranjih pravil med drugim določa, da kvestorji „[posebni posvetovalni o]dbor [APP] pisno obvestijo o ukrepih, ki jih nameravajo sprejeti, vključno s tem, ali glede na okoliščine predsedniku [Parlamenta] priporočajo, da zadevnemu poslancu naloži kazen v skladu s členoma 9 in 153 Poslovnika Parlamenta [...]“.

Dejansko stanje

1. Dejansko stanje, na podlagi katerega je bila izdana sodba CH

- 13 Parlament je tožečo stranko 1. oktobra 2004 zaposlil kot APP za pomoč g. B., poslancu Parlamenta, na podlagi pogodbe, ki bi se morala izteči ob koncu parlamentarnega obdobja 2004–2009.
- 14 Zaradi prekinitve poslanskega mandata g. B. je Parlament tožečo stranko od 1. decembra 2007 do konca parlamentarnega obdobja zaposlil kot APP za pomoč novi poslanki Parlamenta, ge. P., ki je nasledila g. B. za preostali del mandata.

- 15 Parlament je tožečo stranko zaposlil z učinkom od 1. avgusta 2009 kot APP za pomoč ge. P. v parlamentarnem obdobju 2009–2014. Razporejena je bila v naziv 14 funkcionalne skupine II. Vendar je bila tožeča stranka z novo pogodbo, sklenjeno 1. septembra 2010, s katero se je iztekla prejšnja pogodba, zaposlena za opravljanje istih nalog, vendar tokrat v nazivu 11 funkcionalne skupine II (v nadaljevanju: pogodba o zaposlitvi ali pogodba APP).
- 16 Tožeča stranka je bila od 27. septembra 2011 na bolniškem dopustu, ki je bil podaljšan do 19. aprila 2012.
- 17 Tožeča stranka je 28. novembra 2011 splošni posvetovalni odbor obvestila o težavah na delovnem mestu, ki so bile po njenih navedbah posledica ravnanja ge. P z njo.
- 18 Tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 6. decembra 2011 člane splošnega posvetovalnega odbora prosila za informacije o tem, kaj mora storiti za „vložitev pritožbe“. Dalje, tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 12. decembra 2011 za ponazoritev nadlegovanja, ki naj bi ga utrpela zaradi ravnanja poslanke Parlamenta, katere pomočnica je bila, vsakemu članu navedenega odbora in tudi generalnemu sekretarju Parlamenta poslala elektronsko sporočilo, ki ga je isti dan poslala ge. P. in v katerem je tej poslanki Parlamenta opisala svoje zdravstveno stanje. Nazadnje, tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 21. decembra 2011 predsednika splošnega posvetovalnega odbora prosila za sestanek.
- 19 Tožeča stranka je 22. decembra 2011 pri generalnem sekretarju Parlamenta vložila prošnjo za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: prošnja za pomoč), v kateri je zatrjevala, da je žrtev psihičnega nadlegovanja s strani ge. P., ter zaprosila za sprejetje ukrepov premestitve in začetek upravne preiskave.
- 20 Ga. P. je 6. januarja 2012 oddelku za zaposlovanje in premestitve osebja, ki deluje v sklopu direktorata za kadrovske strategije generalnega direktorata Parlamenta za kadrovske zadeve, poslala pisno zahtevo za odpoved pogodbe APP tožeče stranke (v nadaljevanju: zahteva za odpoved pogodbe). Ga. P. je to zahtevo za odpoved pogodbe potrdila 18. januarja 2012.
- 21 Z odločbo organa Parlamenta, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi (v nadaljevanju: OPSP), z dne 19. januarja 2012 je bila pogodba APP tožeče stranke odpovedana z učinkom od 19. marca 2012 zaradi zatrjevanje izgube zaupanja (v nadaljevanju: odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi). Tožeča stranka je bila oproščena dela v času trajanja odpovednega roka, ki je trajal dva meseca, to je od 19. januarja do 19. marca 2012. OPSP je v podporo razlogu, ki se je nanašal na izgubo zaupanja, trdil, da ga je ga. P. obvestila, da tožeča stranka ni ustrezno usposobljena za spremljanje dela nekaterih parlamentarnih odborov, katerih članica je bila, in da se je pritožila tudi zaradi nesprejemljivega ravnanja tožeče stranke v odnosu do nje ter do drugih poslancev Parlamenta in njihovih APP.
- 22 Generalni direktor generalnega direktorata za kadrovske zadeve je kot OPSP v dopisu z dne 15. marca 2012 prošnjo za pomoč zavrnil, ker je – neodvisno od vprašanja, ali je APP lahko upravičen do pomoči na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov – prošnja tožeče stranke za pomoč, ki se je nanašala na sprejetje ukrepov premestitve in izvedbo upravne preiskave, postala brezpredmetna, saj glede na medtem sprejeto odločbo o odpovedi pogodbe o zaposlitvi tožeča stranka ni več opravljala poklicne dejavnosti v Parlamentu (v nadaljevanju: odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč).
- 23 Tožeča stranka je 30. marca 2012 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov pri generalnem sekretarju Parlamenta vložila pritožbo zoper odločbo o odpovedi pogodbe o zaposlitvi. Tožeča stranka je 22. junija 2012 na podlagi iste določbe Kadrovskih predpisov vložila tudi pritožbo zoper odločbo o zavrnitvi prošnje za pomoč.

- 24 Generalni sekretar Parlamenta je v odločbi z dne 20. julija 2012 delno ugodil pritožbi, vloženi zoper odločbo o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ko je odločil, da se datum izteka pogodbe APP tožeče stranke preloži na 20. junij 2012 zaradi njenega bolniškega dopusta, do katerega je bila na podlagi zdravniškega potrdila upravičena do 19. aprila 2012. Nasprotno pa je potrdil utemeljenost odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, pri čemer se je skliceval na nezmožnost – priznано v sodni praksi, zlasti v točki 149 sodbe z dne 7. julija 2010, Tomas/Parlament (F-116/07, F-13/08 in F-31/08, EU:F:2010:77) – preverjanja obstoja ali izgube zaupanja, ta nezmožnost pa je delno razširjena na preverjanje razlogov, navedenih v utemeljitev neobstoja ali izgube tega zaupanja.
- 25 Vsekakor je generalni sekretar Parlamenta menil, da tožeča stranka ni predložila dokazov o očitnih napakah, storjenih v zvezi z dejstvi, navedenimi v utemeljitev izgube zaupanja, čeprav je Parlament vedel za več neizpolnitev poklicnih obveznosti tožeče stranke, zlasti v zvezi s priložnostjo oblikovati zakonodajne predloge sprememb, ki se lahko vložijo v spis, z nevljudnostjo do poslanca Parlamenta iz države članice, ki ni država članica ge. P., ali celo z nespoštljivim ravnanjem tožeče stranke do nove APP, zaposlene za pomoč ge. P., in z nevljudnostjo do te v navzočnosti direktorja podjetja. Profesor, ki je spremljal skupino študentov na obisku v prostorih institucije, naj bi se prav tako pritožil zaradi nevljudnosti tožeče stranke.
- 26 Nazadnje, po navedbah generalnega sekretarja Parlamenta to, da je tožeča stranka vložila prošnjo za pomoč, ni moglo preprečiti sprejetja odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je zaradi očitnega poslabšanja odnosov med go. P. in tožečo stranko postala neizogibna.
- 27 Poleg tega je generalni sekretar Parlamenta kot OPSP z odločbo z dne 8. oktobra 2012 zavrnil pritožbo, vloženo zoper odločbo o zavrnitvi prošnje za pomoč, in poudaril, da čeprav je „[tožeči stranki] v podporo odločbi o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki jo je sprejel OPSP, povedal za [njeno] nesprejemljivo ravnanje [...] ter točno določena in preverljiva dejanja, ki so se zgodila v navzočnosti prič, [je ta] naved[la] trditve, ki jih ne podpira noben dokaz“. Tožeči stranki je tudi odgovoril, da na splošno ukrepi, ki jih je zahtevala, „nikakor niso združljivi s posebno naravo tesnih in zaupnih odnosov, kakršne ima poslanec nujno s svojim [APP]“, da zlasti ukrep premestitve ne bi imel nobenega smisla, ker bi preprečil vsakršno učinkovito delovno razmerje med poslancem Parlamenta in njegovim APP, ter da v praksi Parlament tožeče stranke ne more prerazporediti k drugemu poslancu institucije, ker lahko le ta zaprosi OPSP za zaposlitev APP po svoji izbiri. Generalni sekretar Parlamenta je v zvezi z zahtevo za začetek upravne preiskave poudaril tudi, da sodbe z dne 8. februarja 2011, Skareby/Komisija (F-95/09, EU:F:2011:9), na katero se je v zvezi s tem sklicevala tožeča stranka, ni mogoče prenesti na zadevni primer, ker za poslance Parlamenta ne veljajo Kadrovske predpisi, vključno s členom 12a teh predpisov, ter ker jim ni mogoče izreči disciplinske kazni oziroma jih OPSP ne more prisiliti, da sodelujejo v upravni preiskavi, čeprav bi bilo tako sodelovanje bistveno.
- 28 Tožeča stranka je v tožbi, ki je v sodno tajništvo Sodišča za uslužbence prispela 31. oktobra 2012 in bila vpisana pod opravilno številko F-129/12, v bistvu predlagala razglasitev ničnosti odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi in odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč ter naložitev Parlamentu, da ji plača 120.000 EUR odškodnine.
- 29 Sodišče za uslužbence je 12. decembra 2013 s sodbo CH, zoper katero ni bila vložena pritožba in ki je posledično pravnomočna, odločbo o odpovedi pogodbe o zaposlitvi in odločbo o zavrnitvi prošnje za pomoč razglasilo za nični. Poleg tega je Sodišče za uslužbence „ob upoštevanju izjemno spornih okoliščin, v katerih sta bili sprejeti odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi in odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč“, Parlamentu naložilo, da tožeči stranki plača 50.000 EUR odškodnine za nastalo nepremoženjsko škodo (sodba CH, točka 65).

2. Ukrepi za izvršitev sodbe CH, ki jih je sprejel Parlament

- 30 Tožeča stranka je po odločbi o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je bila s sodbo CH razglašena za nično, prejela nadomestila za brezposelnost od datuma, ko je odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi začela učinkovati, do 23. januarja 2013, ko jo je zaposlil belgijski delodajalec v zasebnem sektorju (v nadaljevanju: zasebni delodajalec), ki ji je bil pozneje iz ekonomskih razlogov prisiljen odpovedati delovno razmerje. Tožeča stranka je tako od zasebnega delodajalca prejela plačo od 23. januarja 2013 do 12. marca 2014.
- 31 Tožeča stranka je v dopisu z dne 15. januarja 2014 Parlament zaprosila, naj sprejme naslednje ukrepe, da v skladu s členom 266 PDEU zagotovi izvršitev sodbe CH:
- naj ji plača osebne prejemke od 20. junija 2012, ko je začela učinkovati nezakonita odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, do 12. marca 2014. V zvezi s tem je pojasnila, da ji je treba za pokritje razlike med osebnimi prejemki, ki bi jih morala prejemati, če njena pogodba o zaposlitvi ne bi bila odpovedana, in plačo, ki jo je prejela pri zasebnem delodajalcu do 12. marca 2014, plačati 7 402,41 EUR;
 - naj jo vrne na stalno delovno mesto v Parlamentu;
 - naj začne upravno preiskavo za ugotovitev resničnosti dejstev, razkritih v prošnji za pomoč. V zvezi s tem je Parlamentu povedala, da izjave, ki jih je ga. P. dala v grškem in nemškem tisku, kažejo na nadlegovanje, ki ga je še naprej doživljala od nje;
 - naj zagotovi, da negativni elementi, ki izhajajo iz zahteve za odpoved pogodbe o zaposlitvi, niso več navedeni v njenem osebni spisu;
 - naj pokojninske pravice, ki jih je prej pridobila v okviru nacionalnega sistema, prenese na pokojninski sistem Evropske unije.
- 32 Odvetniki tožeče stranke in zastopniki pravne službe Parlamenta so imeli 12. februarja 2014 sestanek, da bi obravnavali obseg ukrepov za izvršitev sodbe CH, ki jih je Parlament moral sprejeti na podlagi člena 266 PDEU.
- 33 Parlament je v dopisu z dne 3. marca 2014 uradno odgovoril na različne zahteve za ukrepe za izvršitev sodbe CH, ki jih je tožeča stranka navedla v zgoraj navedenem dopisu z dne 15. januarja 2014 (v nadaljevanju: odločba z dne 3. marca 2014).
- 34 Kar zadeva zahtevo tožeče stranke po vrnitvi na stalno delovno mesto v Parlamentu, je ta institucija navedla, da tak ukrep očitno presega to, kar je potrebno za izvršitev sodbe CH, zlasti ker se v skladu z uvodno izjavo 7 Uredbe Sveta (ES) št. 160/2009 z dne 23. februarja 2009 o spremembi [PZDU] (UL L 55, str. 1) „nobena določba te uredbe ne razlaga tako, da bi [APP] imeli privilegiran ali neposreden dostop do uradniških mest ali mest drugih kategorij uslužbencev [Evropske unije]“.
- 35 V teh okoliščinah je Parlament ob upoštevanju osebne narave delovnega razmerja, ki povezuje poslance in njihove APP, tožeči stranki sporočil, da njena dejanska vrnitev na delovno mesto ni možna. Parlament je tako pojasnil, da je „edina možnost, da se [tožeča stranka] vrne na delovno mesto, ki ga je imela pred odločbo o odpovedi pogodbe o zaposlitvi[, o kateri je bilo razsojeno, da je nezakonita], vendar tako da bo oproščena opravljanja ustreznega dela, in to do izteka [pogodbe o zaposlitvi] 1. julija 2014[; t]ja oprostitev opravljanja dela je očitno tudi skladna z dolžnostjo skrbnega ravnanja“. V zvezi s tem se je Parlament zavezal, da bo tožeči stranki plačal osebne prejemke, ki so ji bili dolgovani od 21. junija 2012, ko je začela učinkovati odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, do izteka njene pogodbe o zaposlitvi, to je 1. julija 2014, pri čemer bodo odšteti osebni prejemki in nadomestila za brezposelnost, ki jih je sicer prejela v tem obdobju.

- 36 Poleg tega je Parlament potrdil, da zahteve za odpoved pogodbe o zaposlitvi, ki je bila svoj čas podana, ni v osebnem spisu tožeče stranke in da je bila odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki jo je Sodišče za uslužbenca razglasilo za nezakonito, umaknjena iz tega spisa. Kar zadeva zahtevo za prenos pokojninskih pravic, predhodno pridobljenih v okviru nacionalnega sistema, v pokojninski sistem Unije, je Parlament ugotovil, da tožeča stranka, ki je zbrala komaj pet let dela kot APP, ne izpolnjuje pogoja o izkazanih najmanj desetih letih dela v Uniji, da bi lahko zahtevala starostno pokojnino iz proračuna Unije.
- 37 Nazadnje, kar zadeva zahtevo za začetek upravne preiskave, ki je bila podana že v prošnji za pomoč, je Parlament navedel, da bi „[v] zvezi s tem [...], če bi se [tožeča stranka] odločil[a] proti [ge. P.] vložiti tožbo po nacionalnem pravu, Parlament znova obravnaval položaj z vidika sodne prakse, kot izhaja iz [točke 57] sodbe [CH]“.
- 38 Čeprav je tožeča stranka napovedala, da namerava pozneje vložiti pritožbo zoper odločbo z dne 3. marca 2014, je v dopisu z dne 26. marca 2014 predstavila stališča, s katerimi je hotela popraviti tri posebne točke svoje zahteve za sprejetje ukrepov za izvršitev z dne 15. januarja 2014, kar po njenem mnenju ne bi smelo predstavljati težave za Parlament.
- 39 Prvi dve točki sta se nanašali na zvišanje zneska 7 402,41 EUR, kolikor je tožeča stranka sprva zahtevala za pokritje osebnih prejemkov, dolgovanih za obdobje med 20. junijem 2012, ko ji je bila nezakonito odpovedana pogodba o zaposlitvi, in 12. marcem 2014, ko je nehala prejemati osebne prejemke od zasebnega delodajalca (v nadaljevanju: obdobje dvojnega dohodka). Prvič, v zvezi s tem je trdila, da je bila v izračun zneskov, ki jih je prejela od zasebnega delodajalca, nepravilno vključena trinajsta plača v višini 5 686 EUR. Ta plača naj namreč ne bi bila del njenih osebnih prejemkov. Nasprotno, ustrezala naj bi predčasnemu nadomestilu za en mesec dopusta, ki ga bo morala izkoristiti v okviru prihodnjega delovnega razmerja z novim belgijskim delodajalcem v zasebnem sektorju, ki pa ga ne bo plačal ta delodajalec. Drugič, tožeča stranka je pojasnila, da je imela „ob [neprostovoljnem] odhodu iz Parlamenta februarja 2012“ dvomesečni odpovedni rok. Ker pa je bila odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi razglašena za nično, je menila, da jo je treba zdaj znova zaposliti za daljše obdobje, ki bi ji dalo pravico do trimesečnega odpovednega roka. Zato bi bilo treba po mnenju tožeče stranke zahtevani znesek 5 686 EUR v zvezi z obdobjem dvojnega dohodka prav tako povečati za znesek 3 977,43 EUR, ki ustreza plači za dodatni mesec odpovednega roka, ki ji jo dolguje Parlament.
- 40 Tretjič, tožeča stranka je pojasnila, da ker je bila kot APP pogodbeno vezana na Parlament do izteka pogodbe o zaposlitvi ob koncu parlamentarnega obdobja, to je 1. julija 2014, ji je ta institucija dolžna vrniti priponko APP in nalepko za dostop do parkirišč Parlamenta.
- 41 Parlament je v dopisu z dne 2. aprila 2014 (v nadaljevanju: odločba z dne 2. aprila 2014) v odgovor na dodatne zahteve za sprejetje ukrepov za izvršitev, ki jih je tožeča stranka podala 26. marca 2014, najprej opozoril, da mora, ker so v sodni praksi zneski, ki jih je treba odšteti od osebnih prejemkov, ki se *a posteriori* dolgujejo osebi, za katero se izkaže, da ji je bilo delovno razmerje odpovedano nezakonito, opredeljeni zelo široko, odšteti trinajsto plačo, ki spada v pojem „nadomestilo za osebne prejemke“ v smislu točke 71 sodbe z dne 13. aprila 2011, Scheefers/Parlament (F-105/09, EU:F:2011:41). Kar zadeva drugo točko, ki jo je tožeča stranka navedla v dopisu z dne 26. marca 2014, je Parlament pojasnil, da se vprašanje pravice do odpovednega roka – ker ni sprejel nove odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi – ne postavlja več. Ker se je namreč zdaj pogodba o zaposlitvi ohranila do konca parlamentarnega obdobja, to je 1. julija 2014, torej ne gre več za odpoved delovnega razmerja. Nazadnje, glede tretje točke, navedene v dopisu z dne 26. marca 2014, je Parlament pojasnil, da je „dostop do prostorov in parkirišč Parlamenta [...] povezan z opravljanjem dela, česar je [tožeča stranka] oproščena do izteka pogodbe [o zaposlitvi]“. Vendar se je Parlament vseeno odločil njeno zahtevo posredovati oddelku za akreditacije generalnega direktorata za varnost, ki deluje v sklopu generalnega sekretariata Parlamenta.

- 42 Tožeča stranka je 16. aprila 2014 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov vložila pritožbo zoper odločbi z dne 3. marca in 2. aprila 2014. Prvič, kar zadeva zlasti trinajsto plačo, ki jo je nepravilno vključila v izračun zneskov, prejetih od zasebnega delodajalca, je tožeča stranka pojasnila, da gre za „dvojni regres za letni dopust, ki je bil le vnaprej plačan za prihodnje plačane dopuste“. Drugič, glede posledic, ki jih je treba izpeljati iz razglasitve ničnosti odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, je tožeča stranka trdila, da mora „biti upravičena do vseh ugodnosti, povezanih [z njeno] pogodbo [o zaposlitvi]“ do njenega izteka. Iz tega razloga ji je moral Parlament ne le vrniti priponko APP in nalepko za dostop do parkirišč Parlamenta, ampak ji tudi vrniti pravico do uporabe njenega službenega elektronskega poštnega predala in vpogleda v intranet Parlamenta. V zvezi s tem je trdila, da je bila zato, ker se ni dejansko vrnila na delovno mesto APP, prikrajšana za stike, bistvene za nadaljevanje poklicne poti, in da ji je to povzročilo škodo, ocenjeno na 15.000 EUR. Tretjič, glede posledic, ki jih je treba izpeljati iz razglasitve ničnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč, sodbe CH po njenem mnenju ni mogoče razumeti tako, da je Sodišče za uslužbence želelo odobritev pomoči na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov pogojevati z vložitvijo tožbe proti domnevemu nadlegovalcu pri nacionalnem sodišču. Po mnenju tožeče stranke je Parlament sodbo CH izvršil le delno, kar ji je povzročilo nepremoženjsko škodo, ki jo v tej fazi ocenjuje *ex æquo et bono* na 60.000 EUR.
- 43 Pravna služba Parlamenta je v dopisu z dne 6. junija 2014 v okviru ukrepov za izvršitev sodbe CH tožečo stranko obvestila, da obstajajo notranja pravila APP glede nadlegovanja in da je bil ustanovljen posebni posvetovalni odbor APP. Tako ji je bilo pojasnjeno, da je odslej navedeni odbor „pristojni organ za obravnavanje morebitne pritožbe zaradi nadlegovanja, ki bi jo vložila [tožeča stranka]“, in „svet[ovano], da se obrne[...] na [posebni posvetovalni] odbor [APP] prek njegovega sekretariata“.
- 44 Tožeča stranka je v dopisu z dne 20. junija 2014 odgovorila, da je po razglasitvi ničnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč pri Parlamentu še vedno vložena ta prošnja, katere vzrok je ravnanje ge. P. Zato se je tožeča stranka spraševala o „razlogih, zakaj se Parlamentu [...] ne zdi koristno, zlasti v okviru ukrepov za izvršitev sodbe CH, da se sam obrne neposredno na [posebni posvetovalni odbor APP], ker naj bi bil ta veljavno ustanovljen, kar [ji] še vedno ni bilo potrjeno“.
- 45 Generalni sekretar Parlamenta je kot OPSP z odločbo z dne 4. avgusta 2014 zavrnil pritožbo z dne 16. aprila 2014 (v nadaljevanju: odločba o zavrnitvi pritožbe). Potem ko je Parlament opozoril, da je tožeča stranka prejela skupni znesek 9 433,20 EUR za pokritje razlike med zneski, ki jih je iz naslova nadomestil za brezposelnost in kot zaposlena pri zasebnem delodajalcu prejela med 20. junijem 2012 in 12. marcem 2014, na eni strani ter osebnimi prejemki, ki jih je v istem obdobju prejela kot APP, na drugi strani, je najprej trdil, da je bil v zvezi z obdobjem dvojnega dohodka znesek 5 686 EUR, ki ga tožeča stranka še vedno zahteva, upravičeno odšteti, saj „ustreza finančnemu nadomestilu za plačani dopust, ki ga [tožeča stranka] ni izkoristila pred iztekom pogodbe o zaposlitvi[, sklenjene z zasebnim delodajalcem]“.
- 46 Dalje, glede vračila priponke APP in nalepke za dostop do parkirišč je Parlament ugotovil, da ju je tožeča stranka imela priložnost prevzeti na oddelku za akreditacije od 23. aprila 2014. Poleg tega je Parlament tožečo stranko opozoril, da je ugodno rešil njeno prošnjo za elektronski naslov in dostop do intraneta Parlamenta, ki jo je izrazila v pritožbi, to je 16. aprila 2014, s tem ko ji je dodelil elektronski naslov in dostop do intraneta Parlamenta. Ker je menil, da je s tem izpolnil vse zahteve tožeče stranke, ne da bi jo kakor koli oviral pri stikih s poslanci institucije, je zavrnil njen odškodninski zahtevk.
- 47 Nazadnje, kar zadeva ukrepe, ki jih je bilo treba sprejeti v zvezi z razglasitvijo ničnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč, je Parlament ponovil stališče, kot ga je izrazil v odločbi z dne 3. marca 2014, da če se bo tožeča stranka odločila proti ge. P. vložiti tožbo pri nacionalnem sodišču, bi bil Parlament pripravljen znova obravnavati položaj z vidika točke 57 sodbe CH. Parlament pa ni obravnaval vprašanja začetka upravne preiskave. Nasprotno, tožečo stranko je zaprosil za dovoljenje, da njen primer predloži posebnemu posvetovalnemu odboru APP.

- 48 Sodno tajništvo Sodišča za uslužbence je 25. novembra 2014 Parlamentu vročilo to tožbo. Posebni posvetovalni odbor APP je imel ustanovni sestanek naslednji dan, to je 26. novembra 2014. Iz točke 2 zapisnika tega sestanka je razvidno, da „če bi bilo potrebno, bi lahko na sestanek odbora [...] povabili pravnega svetovalca [Parlamenta], da bi se z njim posvetovali o pravnih vprašanjih“. Iz točke 4 istega zapisnika je razvidno, da je „[p]ravni svetovalac [...] člane [posebnega posvetovalnega odbora APP] obvestil o stališču Parlamenta v [...] dveh zadevah v zvezi z domnevnim nadlegovanjem, [med drugim glede zadeve, v kateri je bila izdana sodba CH]“.
- 49 Predsednik posebnega posvetovalnega odbora APP je v dopisu z dne 17. decembra 2014 tožečo stranko povabil na sestanek s člani navedenega odbora, predviden za 28. januar 2015.
- 50 Tožeča stranka je 15. januarja 2015 posebnemu posvetovalnemu odboru APP predložila pisna stališča. Tožeča stranka in ga. P. sta bili pred tem odborom zaslišani 28. januarja 2015.

Predlogi strank in postopek

- 51 Tožeča stranka Sodišču za uslužbence v bistvu predlaga, naj:
- odločbo z dne 3. marca 2014 razglasi za nično v delu, v katerem je Parlament zavrnil začetek upravne preiskave za ugotovitev resničnosti dejstev, razkritih v prošnji za pomoč;
 - odločbo z dne 2. aprila 2014 razglasi za nično v delu, v katerem ji je Parlament zavrnil plačilo dodatnega zneska 5 686 EUR, povečanega za zamudne obresti, izračunane po obrestni meri, ki jo Evropska centralna banka (ECB) uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za dve bazični točki;
 - odločbo o zavrnitvi pritožbe razglasi za nično;
 - Parlamentu naloži, da ji povrne premoženjsko škodo, ocenjeno na znesek 144.000 EUR, povečan za zamudne obresti, izračunane po obrestni meri, ki jo ECB uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za dve bazični točki;
 - Parlamentu naloži, da ji povrne nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela, tako da ji plača znesek, ocenjen *ex æquo et bono* na 60.000 EUR;
 - Parlamentu naloži plačilo stroškov.
- 52 Parlament Sodišču za uslužbence predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo vseh stroškov.
- 53 Po drugi izmenjavi vlog, ki jo je dovolilo Sodišče za uslužbence, sta se stranki strinjali, da se v obravnavani zadevi uporabi člen 59(2) Poslovnika. Sodišče za uslužbence je zato na podlagi te določbe odločilo, da o zadevi odloči brez obravnave, in stranki o tem obvestilo v dopisu sodnega tajništva z dne 7. julija 2015.

Pravo

1. Predmet tožbe

- 54 Opozoriti je treba, da lahko sodišče Unije v skladu z načelom ekonomičnosti postopka ugotovi, da ni treba posebej odločiti o predlogih, usmerjenih zoper odločbo o zavrnitvi pritožbe, če se ugotovi, da ti predlogi nimajo samostojne vsebine in se dejansko prekrivajo s tistimi, ki so usmerjeni zoper odločbo, zoper katero je bila vložena pritožba. Zlasti je lahko tako, če navedeno sodišče ugotovi, da odločba o zavrnitvi pritožbe le potrjuje odločbo, zoper katero je bila vložena pritožba, in zato razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe na pravni položaj zadevne osebe ne bi imela nobenega učinka, ki bi bil drugačen od učinka, ki izhaja iz razglasitve ničnosti odločbe, zoper katero je bila vložena pritožba (sodbi z dne 21. septembra 2011, Adjemian in drugi/Komisija, T-325/09 P, EU:T:2011:506, točka 33, in z dne 19. novembra 2014, EH/Komisija, F-42/14, EU:F:2014:250, točka 85).
- 55 V obravnavani zadevi je tožeča stranka v pritožbi z dne 16. aprila 2014 prvič izrazila zahtevo za dostop do intraneta Parlamenta in elektronskega poštnega predala, na to zahtevo pa je OPSP odgovoril v odločbi o zavrnitvi pritožbe. Nasprotno pa odločba o zavrnitvi pritožbe v vseh drugih točkah potrjuje odločbi z dne 3. marca in 2. aprila 2014, tako da v tem okviru ni treba posebej odločiti o predlogih za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe, tudi če obrazložitev v zadnjenavedeni odločbi pojasnjuje nekatere razloge za prvotni odločbi z dne 3. marca in 2. aprila 2014 in jo je torej treba ob upoštevanju stalnega razvoja predhodnega postopka prav tako upoštevati pri preučitvi zakonitosti odločb z dne 3. marca in 2. aprila 2014, saj se šteje, da se navedena obrazložitev ujema z zadnjenavedenima aktoma (glej sodbo z dne 19. novembra 2014, EH/Komisija, F-42/14, EU:F:2014:250, točka 86 in navedena sodna praksa).

2. Predlogi za razglasitev ničnosti

- 56 Tožeča stranka s predlogi za razglasitev ničnosti izpodbija ustreznost ukrepov za izvršitev sodbe CH, ki jih je Parlament sprejel v odločbah z dne 3. marca in 2. aprila 2014, kar zadeva dva sklopa ukrepov, ki ju je treba preučiti zaporedoma, in sicer, prvič, ukrepe, povezane z razglasitvijo ničnosti odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, in drugič, ukrepe, povezane z razglasitvijo ničnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč.

Ukrepi za izvršitev, ki jih je Parlament sprejel zaradi razglasitve ničnosti odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi v sodbi CH

Trditve strank

- 57 Prvič, tožeča stranka Parlamentu očita, da je v odločbah z dne 3. marca in 2. aprila 2014 napačno upošteval znesek 5 686 EUR v okviru zneskov, ki jih je bilo treba za izvršitev sodbe CH odšteti od osebnih prejemkov, ki jih je Parlament dolgoval za obdobje dvojnega dohodka. To naj namreč ne bi bila trinajsta plača, ampak dvojni regres za letni dopust, ki ga je zasebni delodajalec plačal vnaprej za prihodnji dopust, ki ga, ko bo dejansko izkoriščen, ne bo plačal novi delodajalec. Tožeča stranka je v zvezi s tem predložila „potrdilo o dopustu“, ki ga je 16. decembra 2013 izdal belgijski zavarovalni organ Partena in iz katerega je razvidno, da bo „znesek regresa za letni dopust [...] odštet od osebnih prejemkov [tožeče stranke], ko bo koristila letni dopust pri novem delodajalcu“.
- 58 Drugič, tožeča stranka Parlamentu očita, da ji v čim krajšem času po izreku sodbe CH ni vrnil priponke APP, nalepke za parkiranje ter dostopa do službenega elektronskega poštnega predala in intraneta Parlamenta (v nadaljevanju: skupaj: delovna orodja). Pojasnjuje, da so ji le ta delovna orodja omogočala, da znova učinkovito naveže stike s poslanci Parlamenta in se seznanila s ponudbami prostih

delovnih mest APP. Odločbe, katerih razglasitev ničnosti predlaga, naj bi bile nezakonite, ker so ji bila delovna orodja, ki so tesno povezana s samim obstojem njenega statusa APP, vrnjena šele zelo pozno. Zaradi tega poznega vračila naj bi izgubila nezanemarljivo možnost, da se ji ponudi nova pogodba APP.

- 59 Parlament odgovarja, da sporni znesek 5 686 EUR pomeni „nadomestilo za osebne prejemke“ v smislu sodbe z dne 13. aprila 2011, Scheefer/Parlament (F-105/09, EU:F:2011:41, točka 71), ki ga je treba odšteti od osebnih prejemkov, ki jih dolguje tožeči stranki za delo APP v obdobju dvojnega dohodka. Kar zadeva očitke glede prepozna vračila delovnih orodij, Parlament v bistvu trdi, da tožeča stranka ni potrebovala delovnih orodij, ker je bila oproščena dela do izteka pogodbe o zaposlitvi. Ob tem Parlament ugotavlja, da je zaradi skrbnosti in za pomiritev odnosov s tožečo stranko ugodil zahtevam, ki jih je ta podala v zvezi z dostopom do delovnih orodij.

Presoja Sodišča za uslužbence

– Možnost, da se od zneska osebnih prejemkov, dolgovanih za obdobje dvojnega dohodka, odšteje znesek, ki ga je tožeča stranka prejela iz naslova regresa za letni dopust

- 60 Uvodoma je treba opozoriti, da je posledica razglasitve ničnosti akta s strani sodišča ta, da se ta akt odstrani iz pravnega reda z učinkom za nazaj, in da če je bil akt, ki je bil razglašen za ničn, že izvršen, izničenje njegovih učinkov pomeni, da se ponovno vzpostavi pravni položaj, v katerem je bila tožeča stranka pred sprejetjem tega akta (sodba z dne 26. maja 2011, Kalmár/Europol, F-83/09, EU:F:2011:66, točka 88).
- 61 Iz tega sledi, da je moral Parlament na podlagi člena 266 PDEU sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe CH, pri čemer je moral izhajati iz datuma, ko je bila sprejeta odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je bila z navedeno sodbo razglašena za nično. Takoj je treba ugotoviti, da tožeča stranka načeloma ne izpodbija nujno odločbe Parlamenta z dne 3. marca 2014, da jo znova kot APP zaposli po pogodbi o zaposlitvi do konca parlamentarnega obdobja, ki je teklo na datum te odločbe, to je do 1. julija 2014, hkrati pa jo oprosti dejanskega opravljanja nalog APP. Sodišče za uslužbence vsekakor meni, da ta ukrep za izvršitev sodbe CH ni neustrezen glede na okoliščine, v katerih se morajo izvajati dejavnosti APP, v tem primeru v okviru neposrednega odnosa z zadevno poslanko Parlamenta, ki edina lahko izbere svoje sodelavce, na eni strani, in dejstvo, da je tožeča stranka nadaljevala poklicno dejavnost pri zasebnem delodajalcu, tako da sta bili torej obdobje, v katerem jo je plačeval ta zasebni delodajalec, in obdobje, v katerem je prejela nadomestilo za brezposelnost, videti kot obdobje dvojnega dohodka. Tožeča stranka pa nasprotno izpodbija način, kako je Parlament izračunal znesek osebnih prejemkov, ki so ji bili dolgovan za navedeno obdobje.
- 62 Parlament je v zvezi s tem lahko menil, da ponovna vzpostavitev pravnega položaja, v katerem je bila tožeča stranka pred sprejetjem odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je bila s sodbo CH razglašena za nično, pomeni, da se ji za obdobje med 20. junijem 2012, datumom začetka učinkovanja odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, in 1. julijem 2014, datumom izteka njene pogodbe o zaposlitvi, izplača razlika med, na eni strani, zneskom osebnih prejemkov, ki bi jih lahko prejela, če bi ostala na svojem delovnem mestu in dejansko opravljala naloge APP, ter na drugi strani, osebnimi prejemki ali nadomestili za brezposelnost, ki jih je sicer dejansko prejela (sodba z dne 26. maja 2011, Kalmár/Europol, F-83/09, EU:F:2011:66, točka 90), ne da bi to vplivalo na nosilca, ki je izplačal navedena nadomestila za brezposelnost, da od Parlamenta izterja znesek navedenih nadomestil.
- 63 Kar zadeva osebne prejemke ali nadomestila za brezposelnost, ki se lahko odštejejo v obdobju dvojnega dohodka, iz sodne prakse izhaja, da se ti lahko obravnavajo kot „znes[ek] osebnih prejemkov, honorarjev, nadomestil za brezposelnost ali kakršnih koli drugih izplačil“ ali „osebni prejemki iste vrste“, ki jih je tožeča stranka prejela v obdobju dvojnega dohodka „kot nadomestilo za osebne

prejemke“, ki bi jih običajno morala prejeti, če bi – če ne bi bilo odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je bila razglašena za nično – ostala na delovnem mestu v Parlamentu (glej v tem smislu sodbo z dne 13. aprila 2011, Scheefers/Parlament, F-105/09, EU:F:2011:41, točka 71).

- 64 V zvezi s tem je treba navesti, da v skladu z belgijskim pravom in kot je razvidno iz dokumentov, ki sta jih predložili stranki, regres za letni dopust zajema osebne prejemke, ki se običajno dolgujejo za trajanje dopusta, in dodatni znesek, ki je za posamezen mesec preteklega leta, v katerem je oseba dejansko delala ali ki je povezan z delom, enak dvanajstini 92 % bruto osebnih prejemkov za mesec, v katerem se dopust začne. Poleg tega je v primeru, ko je delovno razmerje odpovedano osebi s statusom zaposlenega po zasebnem pravu, delodajalec, ki to razmerje odpove, zavezan – kot se je zgodilo v obravnavanem primeru – predčasno plačati regres za letni dopust ob izteku pogodbe o zaposlitvi.
- 65 V zvezi s tem se v okoliščinah obravnavanega primera regres za letni dopust, ki ga je tožeča stranka prejela od zasebnega delodajalca, ne sme obravnavati kot nadomestilo za osebne prejemke, ki bi jih dejansko prejela v obdobju dvojnega dohodka namesto osebnih prejemkov, ki jih je morala prejeti od Parlamenta za svoje delo APP. Ta regres naj bi namreč pokrival dneve letnega dopusta, ki jih bo tožeča stranka morala pozneje izkoristiti v okviru nove pogodbe o zaposlitvi po belgijskem pravu, vendar jih ob njihovem koriščenju ne bo plačal novi delodajalec v zasebnem sektorju. Nasprotno pa je iz potrdila, ki ga je izdal belgijski zavarovalni organ Partena, razvidno, da bo treba ob obveznem koriščenju dni dopusta, ki jih pokriva ta regres, znesek, dodeljen iz naslova regresa za letni dopust, odšteti od plače, ki jo bo izplačal novi delodajalec. Upoštevanje zneska regresa za letni dopust iz naslova osebnih prejemkov ali nadomestila za osebne prejemke, prejetega v obdobju dvojnega dohodka, pa bi pomenilo, da se upošteva dohodek, ki je bil sicer že vnaprej izplačan, vendar ga bo načeloma treba naknadno odbiti od prejete plače, kar torej pomeni, da je vključen v osebni prejemek za dopust, ki bo vzet zunaj obdobja dvojnega dohodka in ki naj bi ga ta regres pokrival v smislu osebnega prejemka.
- 66 Posledično, kot pravilno trdi tožeča stranka, ker je bila s sodbo CH za nično razglašena odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, in zaradi zahteve tožeče stranke z dne 26. marca 2014, v tem primeru v odločbi z dne 2. aprila 2014, Parlament pri opredelitvi ukrepov, potrebnih za izvršitev navedene sodbe, ni mogel od zneska osebnih prejemkov, ki bi ga tožeča stranka morala prejeti od Parlamenta za svoje delo APP v obdobju dvojnega dohodka, odšteti zneska 5 686 EUR, ki ustreza regresu za letni dopust, ki ga je izplačal zasebni delodajalec.

– Vračilo delovnih orodij

- 67 Kar zadeva delovna orodja, glede katerih tožeča stranka Parlamentu očita, da ji jih je šele pozno dal na voljo in s tem kršil člen 266 PDEU, Sodišče za uslužbence opozarja, da je lahko Parlament ob upoštevanju osebne narave delovnega razmerja, ki povezuje poslance Parlamenta in njihove APP, v odločbi z dne 3. marca 2014 menil, da tožeče stranke ni primerno dejansko vrniti na delovno mesto, te odločitve pa tožeča stranka v resnici načeloma ni izpodbijala. Parlament je lahko prav tako odločil, da tožeče stranke ne more razporediti na drugo delovno mesto APP, ker poslanci Parlamenta v skladu s členoma 5a in 128(2) PZDU sami izberejo svoje APP in nato upravo Parlamenta zaprosijo, naj zaposli APP, ki so jih izbrali, pri čemer njihova zaposlitev predpostavlja, da obstaja zaupanje.
- 68 Poleg tega je v položaju, ko v tej fazi ni niti očitno niti dokazano, da je bila tožeča stranka dejansko žrtev psihičnega nadlegovanja v smislu člena 12a Kadrovske predpise s strani poslanke Parlamenta, ki ji je pomagala, in ker APP ob upoštevanju njihovega posebnega statusa, ki je določen in upravičen z obstojem zaupanja s poslancem Parlamenta, ki mu pomagajo, ne zasedajo stalnega delovnega mesta, OPSP lahko ocenil, da tožeče stranke v okviru ukrepa za izvršitev sodbe CH ne sme začasno ali stalno razporediti na delovno mesto v eni od svojih služb, ki ga lahko zaseda začasni uslužbenec v smislu člena 2 PZDU ali pogodbeni uslužbenec v smislu člena 3a PZDU.

- 69 Posledično je treba drugi očitek razumeti tako, da tožeča stranka, ne da bi v okviru ukrepov za izvršitev sodbe CH nujno zahtevala pravico do dejanske vrnitve na delovno mesto APP pri poslancu Parlamenta, tej instituciji očita, da je kršila člen 266 PDEU, ker ji delovnih orodij ni dala na razpolago takoj po izreku sodbe CH in vsekakor ker je s tem odlašala, kar je imelo posledice za njeno sposobnost storiti potrebno, da bi se lahko zaposlila pri novo izvoljenem poslancu Parlamenta za trajanje prihodnjega parlamentarnega obdobja.
- 70 V zvezi s tem med strankama ni sporno, da imajo uradniki in drugi uslužbenci, zaposleni v Parlamentu, za opravljanje svojih nalog običajno pravico stalnega dostopa do prostorov institucije ter da se jim izdeta posebna dovolilnica v obliki priponke in po potrebi nalepka za dostop do parkirišč institucije, ki jim omogočata izvrševanje te pravice.
- 71 Ker pa je bila tožeča stranka za preostanek svoje pogodbe o zaposlitvi oproščena opravljanja nalog kot APP, Parlamentu ni bilo treba vrniti priponke in nalepke, ki ju je ta zahtevala kot izvršitveni ukrep, ki izhaja neposredno iz sodbe CH.
- 72 Poleg tega je treba ugotoviti, da je Parlament, ko je tožeča stranka v dopisu z dne 26. marca 2014, to je več kot tri mesece po izreku sodbe CH, končno izrazila željo, da bi znova imela priponko in nalepko za dostop do parkirišč Parlamenta, njeni prošnji ugodil nekaj dni pozneje v odločbi z dne 2. aprila 2014 ter ji priponko in nalepko dal na razpolago od 23. aprila 2014. Očitke tožeče stranke v zvezi s tem je zato treba zavrniti.
- 73 Glede zahteve za pridobitev elektronskega naslova in dostopa do intraneta Parlamenta, ki jo je tožeča stranka prvič izrazila v pritožbi z dne 16. aprila 2014, je res, da je Parlament ob upoštevanju posebnosti tega primera potreboval nekaj časa, da je zasnoval zunanji informacijski dostop za APP, ki dejansko ne opravlja nalog APP in ki dejansko ne spada k enemu izmed poslancev Parlamenta, ki opravlja mandat.
- 74 V zvezi s tem se, na eni strani, zdi zahteva tožeče stranke, da se ji omogoči dostop do infrastrukture in informacijskih storitev Parlamenta, seveda razumljivo dejanje, s katerim želi doseči, da se ji omogoči navezovanje stikov z novo izvoljenimi poslanci Parlamenta pred dejanskim nastopom njihovega mandata, pri čemer bi se sklicevala na svoj status APP, ki opravlja delo, kar bi potrjeval elektronski naslov Parlamenta, ki bi ji dajal določeno prepoznavnost. Tožeča stranka je tako želela imeti tudi dostop do nekaterih informacij, ki se razširjajo v Parlamentu. Vendar je treba ugotoviti, da čeprav lahko institucija svojim uradnikom in uslužbencem po potrebi dovoli, da zunaj delovnega časa uporabljajo njeno infrastrukturo, vključno z računalniško infrastrukturo, za namene, ki niso povezani s službo, te možnosti institucije ni mogoče šteti za pravico uradnikov in uslužbencev na podlagi Kadrovskih predpisov, zlasti v položaju, ko je bila zadevna oseba v interesu službe oproščena opravljanja svojih poklicnih nalog, in ker notranji predpisi Parlamenta jasno določajo, da je „elektronska pošta [...] strogo namenjena uporabi, ki je neposredno povezana z nalogami, ki jih opravlja [uslužbenec]“.
- 75 Na drugi strani je treba vsekakor opozoriti, da na splošno ničnostne sodbe, ki zahteva sprejetje več upravnih ukrepov, ni mogoče izvršiti takoj. Institucije morajo tako imeti na voljo razumen rok za uskladitev z ničnostno sodbo (sodbe z dne 12. januarja 1984, Turner/Komisija, 266/82, EU:C:1984:3, točka 5; z dne 10. julija 1997, Apostolidis in drugi/Komisija, T-81/96, EU:T:1997:111, točka 37, in z dne 20. junija 2012, Menidiatis/Komisija, F-79/11, EU:F:2012:89, točka 40). Sodišče za uslužbence pa meni, da je bila zagotovitev elektronskega naslova in dostopa do intraneta Parlamenta 18. junija 2014 izvedena v razumnem času glede na to, da je bila zahteva zanju podana 16. aprila 2014 in so bile potrebne tehnične prilagoditve za izvedbo, ker dostop do intraneta Parlamenta in zagotovitev elektronskega poštnega predala APP zahtevata predhodno dovoljenje poslanca Parlamenta, ki mu ta pomaga.

- 76 Glede na navedeno je treba sklepati, da je Parlament, kar zadeva ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe CH zaradi razglasitve ničnosti odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, v odgovoru na dodatne zahteve z dne 26. marca 2014 kršil člen 266 PDEU le v zvezi z odštetjem zneska, ki ga je tožeča stranka prejela iz naslova regresa za letni dopust, ki se izplačuje na podlagi belgijskega prava, od osebnih prejemkov, dolgovanih za obdobje dvojnega dohodka.
- 77 Posledično je treba odločbo z dne 2. aprila 2014, kot je bila potrjena z odločbo o zavrnitvi pritožbe, razglasiti za nično v delu, v katerem je Parlament zavrnil izplačilo dodatnega zneska 5 686 EUR tožeči stranki. Poleg tega je treba ob upoštevanju te razglasitve ničnosti že zdaj ugoditi odškodninskemu zahtevku tožeče stranke v zvezi s tem zneskom in njeni zahtevi, naj se ta znesek od 1. julija 2014, ko se je iztekla njena pogodba, poveča za zamudne obresti po obrestni meri, ki jo ECB uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za dve točki.

Ukrepi za izvršitev, ki jih je Parlament sprejel zaradi razglasitve ničnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč v sodbi CH

Trditve strank

- 78 Tožeča stranka trdi, da je Parlament, kar zadeva odločbo o zavrnitvi njene prošnje za pomoč, ki jo je Sodišče za uslužbence razglasilo za nično, v odločbi z dne 3. marca 2014 kot ukrep za izvršitev sodbe CH zgolj preučil možnost, da ji ponudi pomoč v smislu člena 24 Kadrovskih predpisov, če bi se odločila, da proti ge. P. vloži tožbo pri nacionalnem sodišču. Po mnenju tožeče stranke pa to ni ustrezen ukrep za izvršitev sodbe CH v smislu člena 266 PDEU. OPSP naj bi namreč moral znova obravnavati njeno prošnjo za pomoč in ob upoštevanju začetnih dokazov, ki jih je predložila v času te prošnje, začeti upravno preiskavo, kot je zahtevana v sodni praksi, da bi ugotovil resničnost nadlegovanja, ki ga je razkrila v prošnji za pomoč.
- 79 V zvezi s tem tožeča stranka zlasti trdi, da Sodišče za uslužbence ni nameravalo pogojevati obveznosti OPSP, da ji zagotovi pomoč pri vložitvi tožbe pri nacionalnem sodišču, ker je pomoč APP v okviru tožbe pri nacionalnem sodišču le ena od oblik, ki jih lahko ima dolžnost pomoči iz člena 24 Kadrovskih predpisov.
- 80 Nazadnje, tožeča stranka ugotavlja, da OPSP pristojnosti, ki jih ima na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, ni podelil posebnemu posvetovalnemu odboru APP, ter da je nerazumljivo, da se OPSP ni odločil začeti upravne preiskave takoj po izreku sodbe CH ali da ni sam predložil zadeve posebnemu posvetovalnemu odboru APP takoj po njegovi ustanovitvi, če je želel, da ta odbor prevzame upravno preiskavo, ki jo je običajno dolžan izvesti. Tožeča stranka tako sklepa, da je Parlament kršil člen 24 Kadrovskih predpisov, dolžnost skrbnega ravnanja in člen 31 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
- 81 Parlament predlaga, naj se navedeni očitki zavrnejo. V zvezi s tem ugotavlja, da je od februarja 2014, to je pred ustanovitvijo posebnega posvetovalnega odbora APP, tožeči stranki ponujal pomoč, če bi se odločila, da proti ge. P. vloži tožbo pri nacionalnem sodišču. Dalje, Parlament je posebni posvetovalni odbor APP na njegovem prvem sestanku, v obravnavani zadevi 26. novembra 2014, obvestil o obstoju pritožbe tožeče stranke zaradi nadlegovanja. Ta odbor, ki mu je OPSP zaupal izvedbo upravne preiskave v okviru trditve o nadlegovanju, ki jih podajo APP v zvezi s poslanci Parlamenta, da se zagotovi učinkovitost člena 24 Kadrovskih predpisov, ko pritožbo glede poslanca Parlamenta vloži ta kategorija osebja, pa je navedeno pritožbo obravnaval tako, da je zaslišal tožečo stranko in go. P. Parlament v zvezi s tem poudarja, da OPSP ni pristojen za poslance Parlamenta in da Parlament zato kot OPSP teh poslancev ne more prisiliti, da sodelujejo v upravni preiskavi, sploh ker OPSP nima pristojnosti, da jim naloži kazni v primeru ugotovljenega nadlegovanja.

Presoja Sodišča za uslužbence

- 82 Uvodoma je treba spomniti, da mora institucija, ki je izdala akt, ki ga je sodišče Unije razglasilo za ničen, za izpolnitev obveznosti, ki jo ima na podlagi člena 266 PDEU, določiti, kateri ukrepi se zahtevajo za izvršitev ničnostne sodbe, tako da diskrecijsko pravico, ki jo ima v ta namen, izvaja z upoštevanjem tako izreka in obrazložitve sodbe, ki jo mora izvršiti, kot tudi določb prava Unije, ki se uporabljajo. V zvezi s tem, če je po ničnostni sodbi njena izvršitev še posebej težavna, lahko zadevna institucija izpolni obveznost iz člena 266 PDEU s sprejetjem takih odločitev, s katerimi lahko pravično povrne škodo, ki je bila povzročena zadevni osebi. V tem okviru lahko organ za imenovanja, ali, kot v obravnavani zadevi, OPSP na primer vzpostavi dialog s tožečo stranko, da bi dosegel dogovor, s katerim bi se ji ponudilo pravično nadomestilo za nezakonitost, katere žrtev je bila (glej sodbe z dne 9. avgusta 1994, Parlament/Meskens, C-412/92 P, EU:C:1994:308, točki 28 in 30; z dne 8. oktobra 1992, Meskens/Parlament, T-84/91, EU:T:1992:103, točka 80, in z dne 17. marca 1994, Hoyer/Komisija, T-43/91, EU:T:1994:29, točka 64).
- 83 Vendar tudi če je po ničnostni sodbi njena izvršitev še posebej težavna in v dialogu z zadevno osebo ni mogoče doseči dogovora, je diskrecijska pravica zadevne institucije dejansko omejena s potrebo po upoštevanju izreka in obrazložitve sodbe, ki jo mora izvršiti, ter določb prava Unije, ki se uporabljajo. Tako mora institucija zlasti preprečiti, da bi sprejeti ukrepi vsebovali enake nezakonitosti, kot so bile ugotovljene v ničnostni sodbi (sodba z dne 13. decembra 2012, Honnefelder/Komisija, F-42/11, EU:F:2012:196, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 84 V obravnavani zadevi je treba glede očitka, ki ga je tožeča stranka podala v zvezi z zavrnitvijo OPSP, da začne upravno preiskavo o nadlegovanju, katerega žrtev naj bi bila, ugotoviti, da OPSP v odločbi z dne 3. marca 2014 tožeče stranke ni obvestil o začetku upravne preiskave o zatrjevanem psihičnem nadlegovanju. Tako je treba ob upoštevanju zahteve za začetek upravne preiskave, podane v zahtevi za sprejetje ukrepov za izvršitev z dne 15. januarja 2014, v kateri je bila ponovljena zahteva za začetek take preiskave, ki je bila prvotno podana v prošnji za pomoč in pritožbi z dne 16. aprila 2014, sklepati, da je OPSP v odločbi o zavrnitvi pritožbe implicitno, vendar nujno zavrnil začetek take upravne preiskave in pri tem zgolj omenil oblikovanje posebnega posvetovalnega odbora APP, ki je bil ustanovljen šele 26. novembra 2014 in je tožečo stranko zaslišal šele januarja 2015, to je po sprejetju odločbe o zavrnitvi pritožbe in datumu vložitve te tožbe.
- 85 Zato je treba preučiti, ali je izvršitev sodbe CH v delu, v katerem je bila za nično razglašena odločba z dne 15. marca 2012 o zavrnitvi prošnje za pomoč, zahtevala – kot trdi tožeča stranka – da Parlament začne upravno preiskavo.
- 86 V zvezi z zakonitostjo odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč, vložene na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, brez uvedbe upravne preiskave mora sodišče Unije preizkusiti utemeljenost te odločbe glede na dokaze, ki jih je upravi ob odločanju predložila zlasti zainteresirana oseba v svoji prošnji za pomoč (sodbi z dne 16. septembra 2013, Faita/EESO, F-92/11, EU:F:2013:130, točka 98, in z dne 26. marca 2015, CW/Parlament, F-124/13, EU:F:2015:23, točka 143, ki je predmet pritožbe pred Splošnim sodiščem Evropske unije, zadeva T-309/15 P).
- 87 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora uprava zaradi dolžnosti pomoči, kadar obravnava dogodek, ki ni združljiv z redom in dobrim vzdušjem v službi, ukrepati z vso odločnostjo in odgovoriti tako hitro in skrbno, kot zahtevajo okoliščine obravnavanega primera, da ugotovi dejstva in ob poznavanju dejstev sprejme ustrezne ukrepe. Za to zadošča, da uradnik, ki od svoje institucije zahteva varstvo, predloži začetne dokaze glede resničnosti napadov, ki naj bi jim bil izpostavljen. Ob upoštevanju teh dejavnikov mora zadevna institucija sprejeti ustrezne ukrepe, zlasti opraviti upravno preiskavo, da bi ugotovila dejstva, ki so razlog za pritožbo, in sicer ob sodelovanju njenega vlagatelja (sodbe z dne 26. januarja 1989, Koutchoumoff/Komisija, 224/87, EU:C:1989:38, točki 15 in 16; z dne 21. aprila 1993, Tallarico/Parlament, T-5/92, EU:T:1993:37, točka 31; z dne 5. decembra 2000, Campogrande/Komisija, T-136/98, EU:T:2000:281, točka 42; z dne 8. julija 2004, Schochaert/Svet,

T-136/03, EU:T:2004:229, točka 49; z dne 25. oktobra 2007, Lo Giudice/Komisija, T-154/05, EU:T:2007:322, točka 136, in z dne 26. marca 2015, CW/Parlament, F-124/13, EU:F:2015:23, točka 37).

- 88 V primeru trditev o nadlegovanju obveznost pomoči zajema predvsem dolžnost uprave, da resno, hitro in popolnoma zaupno preuči pritožbe v zvezi z nadlegovanjem in pritožnika obvesti o ukrepih, ki jih sprejme v zvezi z njegovo pritožbo (sodbi z dne 27. novembra 2008, Klug/EMEA, F-35/07, EU:F:2008:150, točka 74, in z dne 26. marca 2015, CW/Parlament, F-124/13, EU:F:2015:23, točka 38).
- 89 Kar zadeva ukrepe, ki jih je treba sprejeti v položaju, ki – tako kot obravnavani primer – spada na področje uporabe člena 24 Kadrovskih predpisov, ima uprava pod nadzorom sodišča Unije široko diskrecijsko pravico pri izbiri ukrepov in načinov za izvajanje navedenega člena 24. Nadzor sodišča Unije je tako omejen na vprašanje, ali je zadevna institucija delovala v razumnih mejah in ni očitno nepravilno uporabila svoje diskrecijske pravice (glej sodbe z dne 15. septembra 1998, Haas in drugi/Komisija, T-3/96, EU:T:1998:202, točka 54; z dne 4. maja 2005, Schmit/Komisija, T-144/03, EU:T:2005:158, točka 98, z dne 25. oktobra 2007, Lo Giudice/Komisija, T-154/05, EU:T:2007:322, točka 137, in z dne 26. marca 2015, CW/Parlament, F-124/13, EU:F:2015:23, točka 39).
- 90 Ob tem iz sodne prakse sodišča Unije na področju nadlegovanja, ki se smiselno uporablja v obravnavani zadevi, *a fortiori* v primerih, v katerih je oseba, proti kateri je bila vložena pritožba, oseba, ki opravlja volilni mandat, določen v pogodbah, izhaja, da na splošno lahko institucija sprejme disciplinske sankcije zoper osebo, na katero se nanaša pritožba zaradi psihičnega nadlegovanja – ne glede na to, ali gre za nadrejeno osebo domnevne žrtve ali ne – le če je bilo na podlagi odrejenih preiskovalnih ukrepov z gotovostjo dokazano, da je ravnanje osebe, ki jo obtoži uradnik ali uslužbenec, škodovalo dobremu delovanju službe ali dostojanstvu in ugledu domnevne žrtve (sodbe z dne 9. novembra 1989, Katsoufros/Sodišče, 55/88, EU:C:1989:409, točka 16; z dne 28. februarja 1996, Dimitriadis/Računsko sodišče, T-294/94, EU:T:1996:24, točka 39, in z dne 4. maja 2005, Schmit/Komisija, T-144/03, EU:T:2005:158, točka 108).
- 91 Glede na člena 11 in 12 notranjih pravil APP glede nadlegovanja, ki drugače kot člena 13 in 14 notranjih pravil glede nadlegovanja pristojnosti, ki jih ima OPSP v zvezi s kaznovanjem na tem področju, podeljujeta ne več generalnemu sekretarju Parlamenta, ampak kvestorjem, celo predsedniku Parlamenta, je treba pravni mehanizem, vzpostavljen v Parlamentu, razumeti tako, da je odslej, ko APP prošnjo za pomoč, v kateri je obtožen poslanec Parlamenta, na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov vloži pri OPSP, ki ga zastopa generalni sekretar Parlamenta, ta pristojen za sprejetje vseh ukrepov, ki se nanašajo neposredno na APP, da pa nasprotno vse ukrepe, ki zahtevajo sodelovanje zadevnega poslanca Parlamenta ali pomenijo, da bo treba predvideti kaznovanje in/ali kaznovati tega poslanca, glede na posamezen primer sprejme posebni posvetovalni odbor APP, kvestorji ali predsednik Parlamenta.
- 92 V obravnavani zadevi je iz spisa razvidno, da je tožeča stranka prošnjo za pomoč podprla z začetnimi dokazi. Namreč, tožeča stranka je poleg trditev, ki jih je podala enostransko, ko je pojasnila, da ga. P. ni pustila pisnih sledi o dogodkih, v katere sta bili vpleteni, navedla imeni dveh sodelavcev ge. P., ki sta po njenem mnenju pomagala pri vseh ravnanjih, ki jih je opisala, in bi tako lahko potrdila njene izjave na zaslišanju. Poleg tega tudi če mnenja medicinskih izvedencev ne morejo dokazovati pravnega obstoja nadlegovanja ali nepravilnega ravnanja institucije glede na njeno dolžnost pomoči (glej sodbi z dne 6. februarja 2015, BQ/Računsko sodišče, T-7/14 P, EU:T:2015:79, točka 49, in z dne 17. septembra 2014, CQ/Parlament, F-12/13, EU:F:2014:214, točka 127), je tožeča stranka predložila zdravniška potrdila, ki se za ugotovitev, ali ima OPSP obveznost zagotoviti pomoč, lahko štejejo za začetni dokaz občutka, da se je izvajalo psihično nadlegovanje, čeprav je ta občutek subjektiven. Temu je treba dodati okoliščino, da se je sodelavec tožeče stranke prav tako obrnil na splošni posvetovalni odbor, ustanovljen z notranjimi pravili glede nadlegovanja, in 24. marca 2014 pri Sodišču za uslužbenca vložil tožbo proti isti poslanki Parlamenta zaradi domnevnega psihičnega nadlegovanja.

- 93 Tako informacije, predložene ob prošnji za pomoč, in informacije, ki so bile razkrite pozneje ob zahtevi z dne 15. januarja 2014 za sprejetje ukrepov za izvršitev sodbe CH in pritožbi z dne 16. aprila 2014, in sicer pisanja tožeče stranke, v katerih je OPSP prosila, naj začne in izvede upravno preiskavo, pomenijo indice, ki lahko vzbudijo resen dvom o tem, ali so bili v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji iz člena 12a Kadrovskih predpisov (glej sodbo z dne 26. marca 2015, CN/Parlament, F-26/14, EU:F:2015:22, točka 56).
- 94 V teh okoliščinah je bila zaradi razglasitve ničnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč v sodbi CH OPSP ponovno predložena prošnja za pomoč, ki še ni bila rešena. Zato je moral OPSP v okviru ukrepov za izvršitev sodbe CH ustrezno in hitro ugoditi prošnji za pomoč, zlasti tako, da bi začel upravno preiskavo, sploh ker – kot je Sodišče za uslužbenca navedlo v točki 58 sodbe CH – ni bilo nobene ovire za to, da bi Parlament go. P. na podlagi člena 9(2) svojega poslovnika povabil k sodelovanju v upravni preiskavi, z namenom da bi preveril, ali je bil z domnevnim ravnanjem, katerega žrtev naj bi bila tožeča stranka, kršen člen 12a Kadrovskih predpisov.
- 95 Poleg tega je cilj upravne preiskave, kot je bilo navedeno zgoraj, ugotoviti dejstva in iz njih ob poznavanju dejstev izpeljati ustrezne posledice tako v zvezi s primerom, ki je predmet preiskave, kot na splošno za upoštevanje načela dobrega upravljanja, da se prepreči ponovitev takega položaja v prihodnje. Poleg tega lahko rezultati upravne preiskave bodisi potrdijo trditve o psihičnem nadlegovanju, ta potrditev pa se lahko izkaže za koristno pri prizadevanju žrtve za povrnitev škode, ki ji je mogoče nastala, z morebitno vložitvijo tožbe proti domnevnemu nadlegovalcu pri nacionalnem sodišču, bodisi ovržejo trditve domnevne žrtve, ta ovržba pa nato omogoča povrnitev škode, ki jo je taka obtožba, ki je ne nazadnje neutemeljena, lahko povzročila osebi, ki je bila v postopku preiskave obravnavana kot domnevni nadlegovalec.
- 96 Iz navedenega izhaja, da je Parlament, s tem ko ni začel upravne preiskave, kot jo je tožeča stranka zahtevala v prošnji za pomoč ter zahtevi z dne 15. januarja 2014 za sprejetje ukrepov za izvršitev sodbe CH in pritožbi z dne 16. aprila 2014, glede na to, da je bila odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč s sodbo CH razglašena za nično, kršil člen 266 PDEU.
- 97 V zvezi s tem ni pomembno, da je bil posebni posvetovalni odbor APP ustanovljen šele aprila 2014 ali celo da tožeča stranka ni izrazila strinjanja s predložitvijo zadeve navedenemu odboru, ki ima – kot kaže njegovo ime – le posvetovalno nalogo.
- 98 Na eni strani je tožeča stranka namreč vsekakor imela pravico pri OPSP vložiti prošnjo za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, ne da bi se morala prej obrniti na splošni posvetovalni odbor in/ali posebni posvetovalni odbor APP, ali če bi se obrnila na navedena odbora, počakati morebitni odgovor tega oziroma teh odborov, in to tudi če bi bilo to lahko v nekaterih primerih želeno, zlasti zaradi mediacije (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2015, CW/Parlament, F-124/13, EU:F:2015:23, točka 140).
- 99 Na drugi strani je obveznost hitro začeti in izvesti upravno preiskavo naložena OPSP, ki je namreč organ, pooblaščen za obravnavo prošnje za pomoč, ki se vloži na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, ne da bi to vplivalo na možnost, da OPSP za potrebne naloge preiskave ali preprečevanja pooblasti drug upravni subjekt ali drug notranji organ institucije na podlagi pravne določbe, ki jo je ta zakonito sprejela za določitev pogojev takega pooblastila ob upoštevanju nadrejenih določb prava Unije, ki se uporabljajo. Institucija se lahko tako za ta namen in z zagotovitvijo ustreznih logističnih in človeških sredstev odloči, da izvedbo take preiskave zaupa nadrejeni osebi v instituciji, kot je generalni direktor, *ad hoc* preiskovalnemu odboru, posvetovalnemu odboru za nadlegovanje ali celo osebi ali organu, ki ni del institucije (sodba z dne 26. marca 2015, CW/Parlament, F-124/13, EU:F:2015:23, točka 142).

- 100 Posledično, tudi če je OPSP po vložitvi te tožbe odločil, da zadevo neposredno predloži posebnemu posvetovalnemu odboru APP, kar kaže na željo OPSP, da temu odboru zaupa izvedbo upravne preiskave, ki jo je moral OPSP izvesti na podlagi dolžnosti pomoči iz člena 24 Kadrovskih predpisov, to ne spremeni dejstva, da tudi če se ta predložitev zadeve posebnemu posvetovalnemu odboru APP obravnava kot enakovredna odločitvi OPSP o začetku upravnega postopka, je do tega prišlo po odločbi o zavrnitvi pritožbe in datumu vložitve te tožbe.
- 101 Glede na navedeno je treba odločbo z dne 3. marca 2014, kot je bila potrjena v odločbi o zavrnitvi pritožbe, razglasiti za nično v delu, v katerem je Parlament kršil člen 266 PDEU, ker v skladu z dolžnostjo pomoči, ki jo ima na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, in dolžnostjo skrbnega ravnanja ni začel upravne preiskave o zatrjevanem psihičnem nadlegovanju, potem ko je bila odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč razglašena za nično s sodbo CH.
- 102 V teh okoliščinah ni več treba odločiti o očitku, ki ga je tožeča stranka navedla v zvezi s tem, ali ji je bil OPSP dolžan pomagati pri iskanju zaščite z nacionalnimi pravnimi sredstvi. Vsekakor je v zvezi s tem dovolj poudariti, da obrazložitve v točki 57 sodbe CH ni mogoče razumeti tako, da je dolžnost pomoči iz člena 24 Kadrovskih predpisov v okviru ukrepov za izvršitev sodbe CH omejena na to, da se tožeči stranki, če bi se odločila proti domnevni nadlegovalki vložiti tožbo pri nacionalnem sodišču, ponudi pomoč v tem postopku.

3. Odškodninski zahtevak

Premoženjska škoda zaradi izgube možnosti za zaposlitev pri drugem poslancu Parlamenta v parlamentarnem obdobju 2014–2019

Trditve strank

- 103 Tožeča stranka meni, da bi bilo treba Parlamentu naložiti, da ji plača 144.000 EUR za povrnitev premoženjske škode, ki izhaja iz izgube možnosti, da bi ji bila ponujena nova pogodba APP za parlamentarno obdobje 2014–2019. Tožeča stranka namreč meni, da ker ni imela pravočasno na voljo delovnih orodij, ni mogla učinkovito stopiti v stik z novo izvoljenimi poslanci Parlamenta niti se seznaniti z morebitnimi prostimi delovnimi mesti, o katerih se obvešča znotraj Parlamenta. Zato naj bi izgubila možnost za zaposlitev za petletno obdobje. Ker je na datum vložitve replike še vedno iskala zaposlitev, trdi, da je izgubljeno prednost mogoče približno oceniti na 240.000 EUR na podlagi plače, ki jo je prej prejemale kot APP. Možnost, da bi jo zaposlil novo izvoljeni poslanec Parlamenta za parlamentarno obdobje 2014–2019, naj bi bila resna, če bi v celotnem prejšnjem parlamentarnem obdobju še vedno delala v prostorih Parlamenta, in to zlasti zaradi izkušenj, ki naj bi jih pridobila. Kot dokazuje dejstvo, da jo je ga. P. zaposlila po odhodu poslanca Parlamenta, ki ga je nasledila, tožeča stranka meni, da APP v povprečju ostanejo na delovnem mestu, saj v 60 % primerov dobijo novo zaposlitev pri novem evropskem poslancu po razglasitvi rezultatov volitev. Če ta ocenjeni odstotek možnosti za zaposlitev, to je 60 %, uporabi za znesek 240.000 EUR, ki predstavlja skupno plačo, ki jo APP prejme v celotnem parlamentarnem obdobju, pride do sklepa, da bi bilo treba Parlamentu naložiti, da ji plača 144.000 EUR za nastalo premoženjsko škodo.
- 104 Parlament meni, da glede na tri pogoje, ki se v sodni praksi upoštevajo za nastanek odgovornosti Unije, pogoj v zvezi z nezakonitostjo ravnanja v obravnavani zadevi ni izpolnjen, ker Parlament tožeči stranki ni nikoli preprečeval stika z novo izvoljenimi poslanci Parlamenta za parlamentarno obdobje 2014–2019. Poleg tega naj resničnost zatrjevane škode ne bi bila zadostno podprta glede na sodno prakso, ki zahteva, da je škoda dejanska in gotova, in kadar gre za izgubo možnosti, da je bila domnevno izgubljena možnost dejanska in da je bila poleg tega ta izguba dokončna. Tožeča stranka, ki sicer ni dokazala, da je ravnala v tem smislu, pa ima še vedno možnost, da jo zaposli en izmed poslancev Parlamenta v sedanjem petletnem parlamentarnem obdobju, ki se bo končalo šele leta 2019.

Vsekakor nobeno pravilo iz Kadrovskih predpisov ali pravno pravilo APP ne podeljuje kakršne koli pravice do zaposlitve za pomoč drugemu poslancu Parlamenta ob izteku njihovih pogodb, saj prihodnost APP zaradi zaposlitve, ki temelji na zaupanju, ostaja po naravi hipotetična ter niti dejanska niti gotova.

- 105 Kar zadeva stike z novo izvoljenimi poslanci Parlamenta, ti – v nasprotju s tem, kar namiguje tožeča stranka – ne potekajo v prostorih Parlamenta, ampak v bistvu bolj v državah članicah, iz katerih prihajajo novo izvoljeni poslanci, in to celo preden začnejo opravljati mandat.
- 106 Nazadnje, vzročne zveze med domnevno nezakolitostjo in zatrjevano premoženjsko škodo naj ne bi bilo, saj domnevno nepravilno ravnanje Parlamenta nikakor ne more biti odločilni vzrok za neuresničitev možnosti, ki jo zatrjuje tožeča stranka, in sicer da je neki poslanec Parlamenta ni zaposlil za parlamentarno obdobje 2014–2019, saj APP svobodno izberejo osebe, ki so izvoljene v Parlament, in ne institucija.

Presoja Sodišča za uslužbenca

- 107 Uvodoma je treba spomniti, da je nastanek nepogodbene odgovornosti Unije odvisen od izpolnitve vseh treh pogojev, ki so nezakolitost ravnanja, ki se očita instituciji, resničnost škode ter vzročna zveza med očitanim ravnanjem in zatrjevano škodo. Ti trije pogoji so kumulativni, tako da neizpolnjevanje enega izmed njih zadostuje za zavrnitev odškodninskih zahtevkov (glej sodbe z dne 21. februarja 2008, Komisija/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, točka 52; z dne 5. julija 2011, V/Parlament, F-46/09, EU:F:2011:101, točka 157, in z dne 19. maja 2015, Brune/Komisija, F-59/14, EU:F:2015:50, točka 71).
- 108 Kar zadeva nezakolitno ravnanje, navedeno v podporo predlogu za povrnitev premoženjske škode, nastale zaradi izgube možnosti za zaposlitev, je treba ugotoviti, da to ravnanje zajema predvsem domnevno nezakolitno zavrnitev Parlamenta – ki izhaja iz odločb z dne 3. marca in 2. aprila 2014 – da da tožeči stranki na voljo delovna orodja. Kot pa je bilo ugotovljeno zgoraj, ta očitek ni utemeljen.
- 109 Vsekakor v zvezi z resničnostjo škode, v tem primeru premoženjske, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora biti ta ustrezno ugotovljena in gotova (glej v tem smislu sodbi z dne 21. februarja 2008, Komisija/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, točka 54, in z dne 19. maja 2015, Brune/Komisija, F-59/14, EU:F:2015:50, točka 76). Natančneje, kadar je zatrjevana škoda, kot v tem primeru, povezana z izgubo možnosti, mora biti, prvič, izgubljena možnost dejanska (sodbi z dne 5. oktobra 2004, Eagle in drugi/Komisija, T-144/02, EU:T:2004:290, točka 165, in z dne 6. junija 2006, Girardot/Komisija, T-10/02, EU:T:2006:148, točka 96) in, drugič, ta izguba mora biti dokončna.
- 110 Kar zadeva stopnjo gotovosti vzročne zveze, je ta dosežena, ko je nezakolitost, ki jo je storila institucija Unije, osebi nedvomno odvzela ne nujno zaposlitev, za katero zadevna oseba nikoli ne bo mogla dokazati, da bi do nje prišlo, temveč resno možnost, da bi bila zaposlena kot uradnik ali uslužbenec, pri čemer zadevni osebi posledično nastane premoženjska škoda zaradi izgube dohodkov (sodbi z dne 5. julija 2011, V/Parlament, F-46/09, EU:F:2011:101, točka 159, in z dne 17. oktobra 2013, BF/Računsko sodišče, F-69/11, EU:F:2013:151, točka 73).
- 111 V obravnavani zadevi Sodišče za uslužbenca meni, da tudi če je v praksi mogoče ugotoviti, da po vsakih volitvah v Parlament določen delež APP, ki ga tožeča stranka ocenjuje na 60 % predhodno zaposlenih, dejansko zaposlijo novo izvoljeni poslanci, ne glede na to, ali gre za poslance Parlamenta, ki so opravljali ali ne poslanski mandat v prejšnjem parlamentarnem obdobju, tožeča stranka ne more razumno trditi, da bi imela, če bi dejansko ostala na delovnem mestu med celotnim parlamentarnim obdobjem 2009–2014, 60 % možnosti, da prepriča novo izvoljenega poslanca Parlamenta, da sprejme njene storitve. Ker so zaposlitev in morebitno nadaljevanje delovnega razmerja ali podaljšanje pogodbe o zaposlitvi po definiciji odvisni od obstoja zaupanja med APP in poslancem Parlamenta, ki mu

pomaga, APP na delovnem mestu v službi poslanca Parlamenta ne more imeti niti zagotovila, da bo zaposlen za pomoč drugemu poslancu Parlamenta, niti gotovosti, da ga bo po njegovi zaposlitvi isti poslanec Parlamenta, ki bo znova izvoljen, obdržal v službi.

- 112 Poleg tega, kar zadeva zmanjšanje možnosti za zaposlitev pri novo izvoljenem poslancu Parlamenta za parlamentarno obdobje 2014–2019 zaradi prepozne zagotovitve delovnih orodij, so bila ta orodja, na eni strani, tožeči stranki vrnjena, ko je to zahtevala, in to vsaj v roku, ki ni bil nerazumen. Na drugi strani, kot pravilno trdi Parlament, zgolj dejstva, da je fizično navzoča v prostorih Parlamenta in/ali da ima elektronski naslov te institucije ali dostop do njenega intraneta, ni mogoče razumno šteti za odločilen dejavnik za to, da bi jo novo izvoljeni poslanec Parlamenta izbral za bodočo sodelavko. Čeprav ti vidiki vsekakor lahko olajšajo navezovanje stikov, pa nikakor niso niti zagotovilo za zaposlitev ali dostop do zaposlitve niti ne dajejo tega zagotovila. Zato jih ni mogoče hipotetično obravnavati kot elemente dejanske in gotove možnosti za zaposlitev.
- 113 Poleg tega lahko novo izvoljeni poslanci Parlamenta pred uradnim nastopom mandata v Parlamentu imajo stike in organizirajo sestanke z namenom zaposlitve svojih sodelavcev tudi v svoji državi članici izvora. Nazadnje, ob upoštevanju pomena, ki ga tožeča stranka pripisuje temu vidiku za pridobitev zaposlitve kot APP, se lahko razumno predvideva, da je z večletnim delom kot APP obdržala zadostno mrežo stikov med poslanci Parlamenta in APP, da bi bila obveščena o prostih delovnih mestih, in je zato lahko zlahka navezala stik z novo izvoljenimi poslanci Parlamenta, ne da bi nujno potrebovala elektronski naslov Parlamenta ali dostop do njegovih prostorov. Iz podatkov, ki jih je navedla v repliki, je poleg tega razvidno, da je ohranila stike z APP, ki delajo pri nacionalni delegaciji parlamentarne skupine, in z navedeno delegacijo, vse te osebe pa so ji lahko posredovale informacije Parlamenta.
- 114 Iz navedenega izhaja, da bi tudi ob domnevi, da bi tožeča stranka dejansko lahko ostala na delovnem mestu in imela takoj po izreku sodbe CH na voljo delovna orodja, njena domnevna možnost, da bi jo novo izvoljeni poslanec Parlamenta zaposlil za parlamentarno obdobje 2014–2019, temeljila ne na razpoložljivosti delovnih orodij ali njeni fizični prisotnosti v prostorih Parlamenta, ampak bolj na primernosti njene prijave in njenega poklicnega profila, ki se ne bi znatno izboljšal z dejanskim opravljanjem nalog APP v nekaj dodatnih mesecih leta 2014. Sicer pa se tožeča stranka ne sklicuje na to, da bi posebej posredovala pri novo izvoljenih poslancih Parlamenta, ali celo na dejstvo, da bi je eden izmed njih ne hotel zaposliti, ker ni bila fizično prisotna v prostorih Parlamenta ali ker pred 16. junijem 2014 ni imela elektronskega naslova te institucije ali celo ker ni imela zadostnih delovnih izkušenj kot APP.
- 115 Poleg tega parlamentarno obdobje 2014–2019 še vedno teče, kot poudarja Parlament. Tako domnevna izguba možnosti nikakor ni dokončna, ker bi bila, prav nasprotno, tožeča stranka lahko v prihodnje znova zaposlena kot APP.
- 116 S tega vidika je treba tako z vidika pogoja resničnosti izgube možnosti za zaposlitev kot z vidika pogoja obstoja vzročne zveze odškodninski zahtevek v zvezi z domnevno izgubo možnosti za zaposlitev zavrniti.
- 117 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je treba odškodninski zahtevek v zvezi s povrnitvijo premoženjske škode, ki naj bi nastala zaradi izgube možnosti za zaposlitev pri poslancu Parlamenta v parlamentarnem obdobju 2014–2019, zavrniti kot neutemeljen.

Nepremoženjska škoda zaradi neuvedbe upravne preiskave

Trditve strank

- 118 Tožeča stranka v utemeljitev povrnitve nepremoženjske škode, ki jo ocenjuje na 60.000 EUR, navaja okoliščino, da še vedno ni mogla doseči začetka upravne preiskave, s katero bi bilo mogoče ugotoviti resničnost psihičnega nadlegovanja, ki ga je razkrila v prošnji za pomoč. Razglasitev ničnosti odločb, izpodbijanih v tej zadevi, naj ne bi mogla povrniti take škode, ki jo je mogoče ločiti od nezakonnosti, ki je bila razlog za razglasitev ničnosti teh odločb. Meni, da njena nepremoženjska škoda delno temelji na dejstvu, da je bilo s tem, da se ni začela upravna preiskava, prizadeto njeno dostojanstvo, ker naj bi bila nadlegovana. Kot naj bi Sodišče za uslužbence ugotovilo v sodbi z dne 8. februarja 2011, Skareby/Komisija (F-95/09, EU:F:2011:9, točka 26), lahko že samo morebitno priznanje obstoja psihičnega nadlegovanja, ki je očitno odvisno od začetka in dokončanja upravne preiskave, blagodejno vpliva na ozdravitev nadlegovane osebe v terapevtskem procesu. Tožeča stranka pa je bila očitno prikrajšana za ta morebitni blagodejni vpliv, ker vsaj do datuma vložitve tožbe ni bilo sestavljeno nobeno poročilo o upravni preiskavi. Temu je treba dodati dejstvo, da na eni strani Parlament očitno ni zagotovil, da nove odločbe, sprejete za izvršitev sodbe CH, ne bi vsebovale nepravilnosti, zaradi katerih sta bili prejšnji odločbi z navedeno sodbo razglašeni za nični, ter da je bila na drugi strani tožeča stranka prisiljena znova začeti predhodni in nato sodni postopek, da bi se ji priznale njene pravice.
- 119 Parlament predlaga, naj se zgoraj navedeni odškodninski zahtevek zavrne, in trdi, da je ustanovil organ, v obravnavani zadevi posebni posvetovalni odbor APP, ki lahko izvede upravno preiskavo v okviru pritožbe zaradi nadlegovanja, katerega domnevni storilec naj bi bil poslanec Parlamenta. Kar zadeva rok, v katerem se je začela upravna preiskava, Parlament navaja, da je, raje kot da bi „začel navidezno preiskavo brez ustreznega okvira, kar v resnici ne bi dalo ustreznih zagotovil“, „sprejel [s tem, ko je 14. aprila 2014 sprejel notranja pravila APP glede nadlegovanja,] zavezujoč pravni instrument, ki lahko da polni učinek členu 24 Kadrovskih predpisov“ v okviru posebnih pogodbenih razmerij, vzpostavljenih z APP. Parlament poleg tega meni, da tožeča stranka „ne more trditi, da je utrpela ločeno nepremoženjsko škodo, ki jo je mogoče oceniti na denarni znesek, ker naj ne bi obravnaval njene prošnje za pomoč“.

Presoja Sodišča za uslužbence

- 120 Čeprav je razglasitev ničnosti nezakonitega akta, kot sta odločbi z dne 3. marca in 2. aprila 2014, potrjeni z odločbo o zavrnitvi pritožbe, lahko sama po sebi primerno in načeloma zadostno povračilo nepremoženjske škode, ki sta jo ta akta lahko povzročila, razen če tožeča stranka dokaže, da je utrpela nepremoženjsko škodo, ki jo je mogoče ločiti od nezakonnosti, na kateri temelji razglasitev ničnosti, in je ni mogoče v celoti povrniti s to razglasitvijo ničnosti (glej v tem smislu sodbe z dne 6. junija 2006, Girardot/Komisija, T-10/02, EU:T:2006:148, točka 131; z dne 19. novembra 2009, Michail/Komisija, T-49/08 P, EU:T:2009:456, točka 88, in z dne 19. maja 2015, Brune/Komisija, F-59/14, EU:F:2015:50, točka 80).
- 121 Ugotoviti je treba, da je tožeča stranka v obravnavani zadevi očitno utrpela nepremoženjsko škodo, prvič, ker Parlament do datuma odločanja o tej zadevi še vedno ni učinkovito obravnaval njene prošnje za pomoč, podane na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov; drugič, ker na datum vložitve te tožbe ni začel nobene upravne preiskave v smislu sodne prakse; in tretjič, ker tudi če je OPSP po tem zadnjem datumu posebnemu posvetovalnemu odboru APP končno zaupal skrb, da namesto njega izvede tako preiskavo, tožeča stranka na datum odločanja o tej zadevi še vedno ni bila obveščena o rezultatih te preiskave niti o morebitnih ukrepih, ki bi bili predlagani kvestorjem ali celo predsedniku Parlamenta.

- 122 Ker je bila prošnja za pomoč pri OPSP vložena pravilno, v tem primeru 22. decembra 2011, ko sta bila tako tožeča stranka kot zadevna poslanka Parlamenta zaposleni v instituciji, je še vedno dolžan opraviti upravno preiskavo ne glede na to, ali se je zatrjevano nadlegovanje končalo ali ne.
- 123 Namreč, na eni strani lahko že samo morebitno priznanje OPSP po končani upravni preiskavi, eventualno izvedeni ob pomoči posebnega posvetovalnega odbora APP, da se je izvajalo psihično nadlegovanje, blagodejno vpliva na ozdravitev nadlegovanega APP v terapijskem procesu (glej sodbo z dne 8. februarja 2011, Skareby/Komisija, F-95/09, EU:F:2011:9, točka 26), in ga bo poleg tega žrtev lahko uporabila za potrebe morebitnega nacionalnega sodnega postopka, za katerega bo veljala obveznost pomoči, ki jo ima OPSP na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov in ki ne bo prenehala po izteku obdobja zaposlitve APP.
- 124 Na drugi strani lahko – toliko bolj v položaju, kot se obravnava v tej zadevi, ko se v tej fazi obravnavajo le trditve o nadlegovanju – dokončanje upravne preiskave, nasprotno, omogoči ovržbo trditve domnevne žrtve, kar nato omogoči povrnitev škode, ki jo je taka obtožba, če bi se izkazala za neutemeljeno, lahko povzročila osebi, ki je bila v postopku preiskave obravnavana kot domnevni nadlegovalec.
- 125 Poleg tega, kot navaja tožeča stranka, občutek nepravilnosti in skrbi, ki jih osebi povzroča dejstvo, da mora skozi predhodni in nato sodni postopek, da se ji priznajo pravice, lahko pomeni škodo, o kateri je mogoče sklepati zgolj iz dejstva, da je uprava ravnala nepravilno, pri čemer je treba poudariti, da je to škodo mogoče povrniti, kadar ni nadomeščena z zadoščenjem, ki izhaja iz razglasitve ničnosti nekega akta (glej v tem smislu sodbo z dne 7. februarja 1990, Culin/Komisija, C-343/87, EU:C:1990:49, točki 27 in 28). To med drugim velja, ko v okviru ukrepov za izvršitev ničnostne sodbe uprava ponovi nepravilnosti iste narave kot tiste, na katerih temelji navedena razglasitev ničnosti.
- 126 V obravnavani zadevi glede na to, da se upravna preiskava, ki je bila sicer zahtevana v prošnji za pomoč in pozneje ponovljena, ni začela pravočasno in ni bila dokončana, ter glede na to, da je morala tožeča stranka znova začeti postopek pri upravi Parlamenta in nato vložiti novo tožbo, da bi se ji priznale vse pravice, ki jih ima na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, Sodišče za uslužbence odloča, da bo nepremoženjska škoda, ki jo je utrpela tožeča stranka, pravično ocenjena, če odškodnino za to škodo določi *ex aequo et bono* na 25.000 EUR.
- 127 Poleg tega Sodišče za uslužbence meni, da je treba ugoditi predlogu tožeče stranke, naj se ta znesek poveča za zamudne obresti po obrestni meri, ki jo ECB uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za dve točki. Ker datum, od katerega bi te zamudne obresti morale teči, ni naveden, Sodišče za uslužbence v okviru svoje neomejene pristojnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 8. julija 1998, Aquilino/Svet, T-130/96, EU:T:1998:159, točka 39) odloča, da bodo te začele teči od datuma sprejetja odločbe o zavrnitvi pritožbe, to je 4. avgusta 2014, ker je imel OPSP do tega datuma načeloma še možnost začeti upravno preiskavo v okviru ukrepov za izvršitev sodbe CH, da bi ugodil zahtevi, ki jo je v zvezi s tem tožeča stranka podala 15. januarja 2014.
- 128 Nazadnje, kar zadeva trditve tožeče stranke, ki se nanaša na kršitev pravic do obrambe in načela dobrega upravljanja, ker ji ni bilo dovoljeno, da jo na zaslišanju pred posebnim posvetovalnim odborom APP 15. januarja 2015 spremljajo odvetniki, se bo Sodišče za uslužbence omejilo na ugotovitev, da so se očitana dejstva vsekakor zgodila po vložitvi tožbe pri Sodišču za uslužbence in da jih kot takih ni mogoče upoštevati za določitev nastale škode.
- 129 Glede na vse navedeno mora Sodišče za uslužbence:
- odločbo z dne 2. aprila 2014, kot je bila potrjena z odločbo o zavrnitvi pritožbe, razglasiti za nično v delu, v katerem je Parlament v nasprotju s členom 266 PDEU zavrnil izplačilo dodatnega zneska 5 686 EUR tožeči stranki v okviru izvršitve sodbe CH, in Parlamentu naložiti, da tožeči stranki plača

ta znesek, povečan od 1. julija 2014, datuma izteka pogodbe APP tožeče stranke, za zamudne obresti po obrestni meri, ki jo ECB uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za dve točki;

- odločbo z dne 3. marca 2014, kot je bila potrjena z odločbo o zavrnitvi pritožbe, razglasiti za nično v delu, v katerem je Parlament, potem ko je bila odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč razglašena za nično s sodbo CH, kršil člen 266 PDEU, ker v skladu z dolžnostjo pomoči, ki jo ima na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, in dolžnostjo skrbnega ravnanja ni začel upravne preiskave o zatrjevanem psihičnem nadlegovanju;
- predloge za razglasitev ničnosti v preostalem zavrnuti;
- Parlamentu naložiti, da tožeči stranki za povrnitev nastale nepremoženjske škode plača znesek 25.000 EUR, povečan od 4. avgusta 2014 za zamudne obresti, izračunane po obrestni meri, ki jo ECB uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za dve točki;
- odškodninske zahtevke v preostalem zavrnuti.

Stroški

- ¹³⁰ V skladu s členom 101 Poslovnika brez poseganja v druge določbe poglavja 8 naslova II navedenega poslovnika neuspela stranka nosi svoje stroške in se ji na predlog naloži plačilo stroškov druge stranke. V skladu s členom 102(1) Poslovnika lahko Sodišče za uslužbence, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka nosi svoje stroške in da se ji naloži le delno plačilo stroškov nasprotne stranke ali da se ji ne naloži plačilo stroškov.
- ¹³¹ Iz obrazložitve te sodbe je razvidno, da je Parlament tisti, ki v bistvenem ni uspel. Poleg tega je tožeča stranka v svojih predlogih izrecno predlagala, naj se Parlamentu naloži plačilo stroškov. Ker okoliščine primera ne upravičujejo uporabe določb člena 102(1) Poslovnika, Parlament nosi svoje stroške, naloži pa se mu tudi plačilo stroškov CH.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (prvi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2014, kot je bila potrjena z odločbo o zavrnitvi pritožbe z dne 4. avgusta 2014, se v delu, v katerem je Evropski parlament v nasprotju s členom 266 PDEU zavrnil, da CH plača dodatni znesek 5 686 EUR zaradi izvršitve sodbe z dne 12. decembra 2013, CH/Parlament (F-129/12, EU:F:2013:203), razglasi za nično.**
- 2. Odločba Evropskega parlamenta z dne 3. marca 2014, kot je bila potrjena z odločbo o zavrnitvi pritožbe z dne 4. avgusta 2014, se v delu, v katerem je Evropski parlament, potem ko je bila s sodbo z dne 12. decembra 2013, CH/Parlament (F-129/12, EU:F:2013:203), odločba Evropskega parlamenta z dne 15. marca 2012 o zavrnitvi prošnje CH za pomoč z dne 22. decembra 2011 razglašena za nično, odločil, da ne bo začel upravne preiskave o zatrjevanem psihičnem nadlegovanju, in tako kršil člen 266 PDEU, razglasi za nično.**
- 3. V preostalem se predlogi za razglasitev ničnosti zavrnejo.**

4. **Evropskemu parlamentu se naloži, da CH plača znesek 5 686 EUR, povečan od 1. julija 2014, datuma prenehanja zaposlitve CH, za zamudne obresti po obrestni meri, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za dve točki.**
5. **Evropskemu parlamentu se naloži, da CH plača znesek 25.000 EUR za utrpljeno nepremoženjsko škodo, povečan od 4. avgusta 2014 za zamudne obresti, izračunane po obrestni meri, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za dve točki.**
6. **V preostalem se odškodninski zahtevki zavrnejo.**
7. **Evropski parlament nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov, ki jih je priglasila CH.**

R. Barents

E. Perillo

J. Sverningsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 6. oktobra 2015.

Sodna tajnica
W. Hakenberg

Predsednik
R. Barents